

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuin

TUOMIOISTUIN

2003/C 158/01

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-385/99 (Centrale Raad van Beroep esittämä ennakkoratkaisupyyntö) V. G. Müller-Fauré vastaan Onderlinge Waarborgmaatschappij OZ Zorgverzekeringen UA ja E. E. M. van Riet vastaan Onderlinge Waarborgmaatschappij ZAO Zorgverzekeringen (Palvelujen tarjoamisen vapaus – EY:n perustamissopimuksen 59 artikla (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) ja 60 artikla (josta on tullut EY 50 artikla) – Sairausvakuutus – Luontoisetuusjärjestelmä – Sopimusjärjestelmä – Toisessa jäsenvaltiossa syntyneet hoitokulut – Ennakkolupa – Edellytykset – Perusteltavuus)

1

2003/C 158/02

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-214/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 89/665/ETY – Julkisia hankintoja koskevat muutoksenhakumenettelyt – Täytäntöönpano – Hankintaviranomaisten käsite – Julkisoikeudellinen laitos – Muutoksenhakukelpoiset toimet – Väli-toimet)

2

FI

1

(Jatkuu kääntöpuolella)

2003/C 158/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-282/00 (Tribunal Judicial da Comarca de Ponta Delgadan esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Refinarias de Açúcar Reunidas SA (RAR) vastaan Sociedade de Indústrias Agrícolas Açoreanas SA (Sinaga) (Sokeri – Päätös 91/315/ETY – Poseima-ohjelma – Erityistoimenpiteet Azorien ja Madeiran hyväksi – Asetus N:o 1600/92 – Paikalla korjatuista sokerijuurikkaista tai maksuista ja/tai tulleista vapautettuna tuodusta juurikastraakasokerista Azoreilla tuotetun valkoisen sokerin lähettäminen muualle yhteisöön – Tuotteiden jalostuksen käsite – Muualle yhteisöön suuntautuvan perinteisen lähettämisen käsite)	3
2003/C 158/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-463/00 Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – EY 43 ja EY 56 artikla – Yksityistettyihin yrityksiin liittyvä hallinnollista lupaa koskeva järjestelmä)	3
2003/C 158/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-98/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – EY 43 ja EY 56 artikla – Yhdistyneen kuningaskunnan BAA plc -yhtiöstä omistamaan erityisosakkeeseen liittyvät oikeudet)	4
2003/C 158/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-160/01 (Sozialgericht Leipzigin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Karen Mau vastaan Bundesanstalt für Arbeit (Neuvoston direktiivi 80/987/ETY – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan palkkaturva-ajanjakson viimeinen päivä on velkojien yhteistä tyydyttämistä koskevan menettelyn aloittamispäätöksen tekopäivä silloin, kun työsuhde on kyseisenä päivänä vielä voimassa – EY 141 artikla – Hoitovapaalla olevien naispuolisten työntekijöiden välillinen syrjintä – Jäsenvaltion vastuu yhteisön oikeuden rikkomisesta)	5
2003/C 158/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-193/01 P: Athanasios Pitsiorlas (Muutoksenhaku – Päätös 93/731/EY – Oikeus tutustua neuvoston asiakirjoihin – Päätös 1999/284/EY – Oikeus saada tietoja Euroopan keskuspankin asiakirjoista ja arkistoista – Euroopan valuuttajärjestelmän vahvistamisesta tehty Basel/Nyborg-sopimus – Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen – Epäävästä päätöksestä myöhässä nostettu kanne – Anteeksiantettava erehdys)	5
2003/C 158/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-266/01 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Préservatrice foncière TIARD SA vastaan Staat der Nederlanden (Brysselin yleissopimus – 1 artikla – Soveltamisala – Yksityisoikeudellisen asian käsite – Tulliasian käsite – Valtion ja vakuutusyhtiön väliseen takaussopimukseen perustuva kanne – Sopimus sellaisen ehdon täyttämiseksi, jonka valtio on määrännyt päävelallisina oleville kuljetusliikkeiden yhdistyksille TIR-yleissopimuksen 6 artiklan nojalla)	6

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 158/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-300/01 (Landesgericht Feldkirchin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Doris Salzmänn (Pääomien vapaa liikkuvuus – EY:n perustamissopimuksen 73 b artikla (josta on tullut EY 56 artikla) – Rakentamattoman kiinteistön hankintaa koskeva ennakkolupamenettely – Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne – Itävallan tasavallan liittymisasiakirjan 70 artikla – Voimassa olevan lainsäädännön käsite – ETA-sopimuksen liitteessä XII olevan 1 kohdan e alakohta)	6
2003/C 158/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-419/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 91/271/ETY 5 artikla – Yhdyskuntajätevesien käsittely – Haavoittumiselle alttiiden alueiden jättäminen määrittelemättä)	7
2003/C 158/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 15 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-483/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 96/29/Euratom – Väestön ja työntekijöiden terveyden suojeleminen ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta – Direktiivin puutteellinen täytäntöönpano)	7
2003/C 158/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 15 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-484/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 97/43/Euratom – Henkilöiden terveyden suojelemisesta ionisoivan säteilyn aiheuttamilta vaaroilta lääketieteellisen säteilyaltistuksen yhteydessä – Direktiivin puutteellinen täytäntöönpano)	8
2003/C 158/13	Asia C-152/03: Bundesfinanzhofin 13.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hans-Jürgen ja Monique Ritter-Coulais vastaan Finanzamt Germersheim	8
2003/C 158/14	Asia C-167/03: Euroopan yhteisöjen komission 10.4.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	8
2003/C 158/15	Asia C-169/03: Regeringsrättenin 10.4.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Florian W. Wallentin vastaan Riksskatteverket	9
2003/C 158/16	Asia C-172/03: Verwaltungsgerichtshofin 31.3.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Wolfgang Heiser vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol (1. valitusjaosto)	9
2003/C 158/17	Asia C-173/03: Tribunale di Genovan 20.3.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fallimento "Traghetti del Mediterraneo" SpA, selvitystilassa, vastaan Italian tasavalta	10
2003/C 158/18	Asia C-180/03 P: B. Latinon 25.4.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-145/01, B. Latino vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 26.2.2003 antamasta tuomiosta ...	10

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 158/19	Asia C-181/03 P: A. Nardonen 25.4.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-59/01, A. Nardone vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 26.2.2003 antamasta tuomiosta	11
2003/C 158/20	Asia C-189/03: Euroopan yhteisöjen komission 5.5.2003 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	11
2003/C 158/21	Asia C-191/03: Labour Courtin (Dublin) 14.4.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa North Western Health Board vastaan Margaret McKenna	12
2003/C 158/22	Asia C-192/03 P: Alcon Inc:n, aiemmin Alcon Universal Ltd, 12.5.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-237/01, Alcon Inc., aiemmin Alcon Universal Ltd, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 5.3.2003 antamasta tuomiosta	13
2003/C 158/23	Asia C-195/03: Cour d'Appel d'Anversin 7.5.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ministère des Finances vastaan 1. Papismedov M., 2. Geldof E. P. G., 3. Ben-Or A., 4. Peer R., 5. Peer M., 6. Tavdidischvili B., 7. Janssens J. J. M., 8. Transocean System Transport b.V.B.A., 9. Hoste J. P. G. L., 10. United Logistic Partners b.V.B.A., 11. Decock F. J. H., 12. Joris J. M.-L., 13. Vanbelleghem G. L. J.	14
2003/C 158/24	Asia C-200/03: Euroopan yhteisöjen komission 13.5.2003 Luxemburgin suurherttua-kuntaa vastaan nostama kanne	14
2003/C 158/25	Asia C-201/03: Euroopan yhteisöjen komission 13.5.2003 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	15
2003/C 158/26	Asia C-203/03: Euroopan yhteisöjen komission 12.5.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	15
2003/C 158/27	Asia C-206/03: High Court of Justice (England & Wales), Chancery Divisionin 7.12.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Commissioners of Customs and Excise vastaan SmithKline Beecham plc	16
2003/C 158/28	Asia C-207/03: High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, Patents Courtin 6.5.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Novartis AG 2) University College London 3) Institute of Microbiology and Epidemiology vastaan Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom	17
2003/C 158/29	Asia C-212/03: Euroopan yhteisöjen komission 15.5.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	17

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2003/C 158/30	Asia C-213/03: Cour de cassationin (ensimmäinen siviilijaosto, Ranska) 6.5.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Étang de Berre et de la région vastaan Électricité de France	18
2003/C 158/31	Asia C-214/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.5.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	19
2003/C 158/32	Asia C-218/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.5.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	20
2003/C 158/33	Asian C-339/01 poistaminen rekisteristä	20
2003/C 158/34	Asian C-343/01 poistaminen rekisteristä	20
2003/C 158/35	Asian C-357/01 poistaminen rekisteristä	20
2003/C 158/36	Asian C-395/01 poistaminen rekisteristä	21
2003/C 158/37	Asian C-417/01 poistaminen rekisteristä	21
2003/C 158/38	Asian C-426/01 poistaminen rekisteristä	21
2003/C 158/39	Asian C-432/01 poistaminen rekisteristä	21
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2003/C 158/40	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä huhtikuuta 2003 yhdistetyissä asioissa T-324/01 ja T-110/02, Axions SA ja Christian Belce vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Kolmiulotteiset tavaramerkit – Ruskean sikaarin muoto ja kultaharkon muoto – Ehdottomat hylkäysperusteet – Erottamiskyky – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	22
2003/C 158/41	Asia T-127/03: Antoinette Pascuccin 22.4.2003 Europolia vastaan nostama kanne ..	22
2003/C 158/42	Asia T-130/03: Alcon inc:n 17.4.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	23
2003/C 158/43	Asia T-131/03: Gerolsteiner Brunnen GmbH & Co:n 17.4.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	23

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2003/C 158/44	Asia T-134/03: Common Market Fertilizersin (CMF) 18.4.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2003/C 158/45	Asia T-135/03: Common Market Fertilizersin (CMF) 18.4.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2003/C 158/46	Asia T-137/03: Ornella Mancinin 23.4.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2003/C 158/47	Asia T-138/03: "U":n ynnä muiden 24.4.2003 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2003/C 158/48	Asia T-140/03: Forum 187:n 28.4.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2003/C 158/49	Asia T-154/03: Biofarman 2.5.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	27
2003/C 158/50	Asia T-158/03: Industrias Químicas del Vallés, S.A:n 9.5.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2003/C 158/51	Asian T-297/00 poistaminen rekisteristä	28
2003/C 158/52	Asian T-159/01 poistaminen rekisteristä	28

II *Valmistavat säädökset*

.....

III *Tiedotteita*

2003/C 158/53	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 146, 21.6.2003	29
---------------	---	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

13 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-385/99 (Centrale Raad van Beroep esittämä ennakkoratkaisupyyntö) V. G. Müller-Fauré vastaan Onderlinge Waarborgmaatschappij OZ Zorgverzekeringen UA ja E. E. M. van Riet vastaan Onderlinge Waarborgmaatschappij ZAO Zorgverzekeringen⁽¹⁾

(Palvelujen tarjoamisen vapaus – EY:n perustamissopimuksen 59 artikla (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) ja 60 artikla (josta on tullut EY 50 artikla) – Sairausvakuutus – Luontoisetusjärjestelmä – Sopimusjärjestelmä – Toisessa jäsenvaltiossa syntyneet hoitokulut – Ennakkolupa – Edellytykset – Perusteltavuus)

(2003/C 158/01)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-385/99, jonka Centrale Raad van Beroep (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa V. G. Müller-Fauré ja Onderlinge Waarborgmaatschappij OZ Zorgverzekeringen UA ja E. E. M. van Riet vastaan Onderlinge Waarborgmaatschappij ZAO Zorgverzekeringen ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) ja 60 artiklan (josta on tullut EY 50 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat M. Wathelet (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann,

F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 13.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

– EY:n perustamissopimuksen 59 artiklaa (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 60 artiklaa (josta on tullut EY 50 artikla) on tulkittava siten, että niiden vastaisena ei ole pidettävä pääasiassa kyseessä olevan kaltaista jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka mukaan henkilön on pitänyt toisaalta saada sairausvakuutuskassaltaan ennakkolupa, jotta järjestelmä vastaisi sellaisesta sairaalahoidosta, joka on saatu jossakin muussa kuin vakuutetun sairausvakuutuskassan jäsenvaltiossa hoitopalvelujen tarjoajalta, jonka kanssa vakuutetun sairausvakuutuskassa ei ole tehnyt sopimusta, ja jonka mukaan toisaalta luvan myöntäminen edellyttää, että se on ollut vakuutetun hoidon kannalta tarpeen. Ennakkolupa voidaan kuitenkin evätä tällä perusteella ainoastaan, jos potilas voi saada ajoissa samanlaista tai tehokkuudeltaan samanasteista hoitoa sellaisessa laitoksessa, jonka kanssa vakuutetun sairausvakuutuskassa on tehnyt sopimuksen.

– Kyseessä olevaa kansallista lainsäädäntöä on sitä vastoin pidettävä perustamissopimuksen 59 ja 60 artiklan vastaisena siltä osin kuin sen mukaan henkilön on pitänyt saada sairausvakuutuskassaltaan ennakkolupa, jotta järjestelmä vastaisi sellaisesta laitoshoidon ulkopuolisesta hoidosta, joka on saatu toisessa jäsenvaltiossa henkilöltä tai laitokselta, jonka kanssa vakuutetun sairausvakuutuskassa ei ole tehnyt sopimusta, silloinkin kun tällä kansallisella lainsäädännöllä on otettu käyttöön luontoisetusjärjestelmä, jonka nojalla vakuutetuilla ei ole oikeutta korvaukseen heille aiheutuneista sairaanhoitokuluista, vaan oikeus hoitoon, joka annetaan ilmaiseksi.

(¹) EYVL C 20, 22.1.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

15 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-214/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (1)

(Jäsenyysselvointeiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 89/665/ETY – Julkisia hankintoja koskevat muutoksenhakumenettelyt – Täytäntöönpano – Hankintaviranomaisten käsite – Julkisoikeudellinen laitos – Muutoksenhakukelpoiset toimet – Väliuimet)

(2003/C 158/02)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-214/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Valero Jordana) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään S. Ortiz Vaamonde), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY (EYVL L 395, s. 33), sellaisena kuin se on muutettuna julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1), 1 ja 2 artiklan noudattamista edellyttämiä toimenpiteitä ja erityisesti

- se ei ole ulottanut kyseisellä direktiivillä taattua muutoksenhakujärjestelmää kaikkien neuvoston direktiivin 92/50/ETY, julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/36/ETY (EYVL L 199, s. 1) ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY (EYVL L 199, s. 54) 1 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen hankintaviranomaisten tekemisiin päätöksiin, mukaan lukien sellaisten yksityisoikeudellisten yhtiöiden tekemät päätökset, jotka on perustettu erityisesti yleisen edun mukaisten muiden kuin teollisten tai kaupallisten tarpeiden tyydyttämiseksi, jotka ovat oikeushenkilöitä ja joiden toiminnan pääasiallisena rahoittajana on julkishallinto tai muut julkisoikeudelliset yksiköt tai joiden johto on näiden valvonnan alainen tai joiden hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenistä julkishallinto tai muut julkisoikeudelliset yksiköt nimittävät enemmän kuin puolet

- se ei ole sallinut julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen aikana muutoksenhakua kaikkiin hankintaviranomaisten tekemiin päätöksiin, kaikki menettelyn kuluessa tehdyt toimenpiteet mukaan lukien
- se ei ole säätänyt mahdollisuudesta toteuttaa hankintaviranomaisten päätösten osalta kaikkia hyödyllisiä turvaamistoimenpiteitä, mukaan lukien toimenpiteet, joiden tarkoituksena on hallinnollisten päätösten täytäntöönpanon lykkääminen, ja poistanut tätä varten kaikkia vaikeuksia ja esteitä ja erityisesti tarpeen hakea ensin muutosta hankintaviranomaisen päätökseen,

yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit V. Skouris (esittelevä tuomari), F. Macken, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 15.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/50/ETY, 1 ja 2 artiklan noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ja erityisesti
 - se ei ole ulottanut kyseisellä direktiivillä taattua muutoksenhakujärjestelmää sellaisten yksityisoikeudellisten yhtiöiden tekemisiin päätöksiin, jotka on perustettu erityisesti yleisen edun mukaisten muiden kuin teollisten tai kaupallisten tarpeiden täyttämiseksi, jotka ovat oikeushenkilöitä ja joiden toiminnan pääasiallisena rahoittajana on julkishallinto tai muut julkisoikeudelliset yksiköt tai joiden johto on näiden valvonnan alainen tai joiden hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenistä julkishallinto tai muut julkisoikeudelliset yksiköt nimittävät enemmän kuin puolet
 - se on asettanut yleisesti hankintaviranomaisten tekemiä päätöksiä koskevien turvaamistoimenpiteiden toteuttamisen edellytykseksi sen, että ensin on haettava muutosta hankintaviranomaisen päätökseen.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa kolmanneksesta ja Espanjan kuningaskunta kahdesta kolmanneksesta oikeudenkäyntikuluista.

(1) EYVL C 211, 22.7.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

15 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-282/00 (Tribunal Judicial da Comarca de Ponta Delgadan esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Refinarias de Açúcar Reunidas SA (RAR) vastaan Sociedade de Indústrias Agrícolas Açoreanas SA (Sinaga) ⁽¹⁾

(Sokeri – Päättös 91/315/ETY – Poseima-ohjelma – Erityistoimenpiteet Azorien ja Madeiran hyväksi – Asetus N:o 1600/92 – Paikalla korjatuista sokerijuurikkaista tai maksuista ja/tai tulleista vapautettuna tuodusta juurikasraakasokerista Azoreilla tuotetun valkoisen sokerin lähettäminen muualle yhteisöön – Tuotteiden jalostuksen käsite – Muualle yhteisöön suuntautuvan perinteisen lähettämisen käsite)

(2003/C 158/03)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-282/00, jonka Tribunal Judicial da Comarca de Ponta Delgada (Portugali) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Refinarias de Açúcar Reunidas SA (RAR) ja Sociedade de Indústrias Agrícolas Açoreanas SA (Sinaga), ennakkoratkaisun tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1600/92 (EYVL L 173, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward, P. Jann ja S. von Bahr (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischö, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 15.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Juurikasraakasokerin puhdistamista valkoisen sokerin tuottamiseksi on pidettävä tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1600/92 8 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuna tuotteen jalostamisena.
- 2) Asetuksen N:o 1600/92 8 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja muualle yhteisöön suuntautuvia perinteisiä lähetyksiä ovat lähetykset, jotka kyseisen asetuksen tullessa voimaan 1.7.1992 olivat ajankohtaisia, säännöllisiä ja merkittäviä. Kansallisen tuomioistuimen on arvioitava, oliko asia näin vuosien 1907 ja 1992 välillä Manner-Portugaliin ja Madeiralle suoritettujen ja ennakkoratkaisupyyntöissä esitetystä taulukossa mainittujen Azorien sokerilähetysten osalta.

3) Azoreilla siellä korjatusta sokerijuurikkaasta tuotetun ja 10 000 tonnin vuosituotannon rajoissa asetuksen N:o 1600/92 25 artiklan mukaisia yhteisön tukia saavan valkoisen sokerin lähettäminen Manner-Portugaliin ei ole yhteisön oikeuden vastaista.

4) Asetuksen N:o 1600/92 I osastossa käyttöön otetun erityisen hankintajärjestelmän mukaisesti tuodusta juurikasraakasokerista Azoreilla tuotetun valkoisen sokerin lähettäminen Manner-Portugaliin ei ole yhteisön oikeuden vastaista sillä edellytyksellä, että kyseessä on tämän asetuksen 8 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu perinteinen lähettäminen.

⁽¹⁾ EYVL C 247, 26.8.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

13 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-463/00 Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta ⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – EY 43 ja EY 56 artikla – Yksityistettyihin yrityksiin liittyvä hallinnollista lupaa koskeva järjestelmä)

(2003/C 158/04)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-463/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään: M. Patakia ja M. Desantes, ja sittemmin M. Patakia ja G. Valero Jordana) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehinnään: N. Díaz Abad), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinnään: R. Magrill, avustajinaan D. Wyatt, QC, ja J. Crow, barrister), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että 23.3.1995 annetun Ley 5/1995 de régimen jurídico de enajenación de participaciones públicas en determinadas empresasin (tiettyjen yritysten julkisten omistusosuuksien luovutukseen sovellettavista säännöksistä annettu laki nro 5/1995) (BOE nro 72, 25.3.1995, s. 9366) 2 § ja 3 §:n 1 ja 2 momentti sekä 1 § ja kyseisen lain 4 §:n nojalla kyseisen lain täytäntöönpanosta annetut kuninkaan asetukset (15.1.1996 Repsol SA:sta annettu real decreto nro 3/1996 (BOE nro 14, 16.1.1996, s. 1133); 10.1.1997 Telefónica de España SA:sta ja Telefónica Servicios Móviles SA:sta annettu real decreto nro 8/1997 (BOE nro 10, 11.1.1997, s. 907); 16.1.1998 Corporación Bancaria de

España SA:sta (Argentaria) annettu real decreto nro 40/1998 (BOE nro 15, 17.1.1998, s. 1851); 2.4.1998 Tabacalera SA:sta annettu real decreto nro 552/1998 (BOE nro 80, 3.4.1998, s. 11370) ja 14.5.1998 Endesa SA:sta annettu real decreto nro 929/1998 (BOE nro 129, 30.5.1998, s. 17939) ovat EY 43 ja EY 56 artiklan vastaisia siltä osin kuin näissä asetuksissa säädetään sellaisen etukäteen annettavaa hallinnollista lupaa koskevan järjestelmän soveltamisesta,

- joka ei ole perusteltu yleistä etua koskevista pakottavista syistä
- jossa ei vahvisteta objektiivisia, vakiintuneita ja julkistettuja arviointiperusteita ja
- joka ei ole suhteellisuusperiaatteen mukainen,

yhteisöjen tuomioistuimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet ja R. Schintgen sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari), V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja A. Rosas, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 13.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 56 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pysyttänyt voimassa 23.3.1995 annetun Ley 5/1995 de régimen jurídico de enajenación de participaciones públicas en determinadas empresasin (tiettyjen yritysten julkisten omistusosuuksien luovutukseen sovellettavista säännöksistä annettu laki nro 5/1995) 2 §:n ja 3 §:n 1 ja 2 momentin sekä 15.1.1996 Repsol SA:sta annetun kuninkaan asetuksen nro 3/1996, 10.1.1997 Telefónica de España SA:sta ja Telefónica Servicios Móviles SA:sta annetun kuninkaan asetuksen nro 8/1997, 16.1.1998 Corporación Bancaria de España SA:sta (Argentaria) annetun kuninkaan asetuksen nro 40/1998, 2.4.1998 Tabacalera SA:sta annetun kuninkaan asetuksen nro 552/1998 ja 14.5.1998 Endesa SA:sta annetun kuninkaan asetuksen nro 929/1998 siltä osin kuin näissä asetuksissa säädetään etukäteen annettavaa hallinnollista lupaa koskevan järjestelmän soveltamisesta.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(1) EYVL C 61, 24.2.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

13 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-98/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – EY 43 ja EY 56 artikla – Yhdistyneen kuningaskunnan BAA plc -yhtiöstä omistamaan erityisosaan liittyvät oikeudet)

(2003/C 158/05)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-98/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Benyon ja M. Patakia) vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään R. Magrill, avustajanaan D. Wyatt, QC, ja J. Crow, barrister), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että säännöt, joilla rajoitetaan mahdollisuutta hankkia BAA plc -yhtiön äänioikeutettuja osakkeita, sekä lupamenettely, joka koskee tämän yhtiön varojen luovutusta, sen tytäryhtiötä koskevaa määräysvaltaa ja sen selvitystilaa, ovat EY 43 ja EY 56 artiklan vastaisia, yhteisöjen tuomioistuimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet ja R. Schintgen sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari), V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja A. Rosas, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 13.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut EY 56 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pysyttänyt voimassa säännöt, joilla rajoitetaan mahdollisuutta hankkia äänioikeutettuja BAA plc -yhtiön osakkeita, sekä lupamenettelyn, joka koskee tämän yhtiön varojen luovutusta, sen tytäryhtiötä koskevaa määräysvaltaa ja sen selvitystilaa.
- 2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(1) EYVL C 134, 5.5.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

15 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-160/01 (Sozialgericht Leipzigin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Karen Mau vastaan Bundesanstalt für Arbeit ⁽¹⁾

(Neuvoston direktiivi 80/987/ETY – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan palkkaturva-ajanjakson viimeinen päivä on velkojen yhteistä tyydyttämistä koskevan menettelyn aloittamispäätöksen tekopäivä silloin, kun työsuhde on kyseisenä päivänä vielä voimassa – EY 141 artikla – Hoitovapaalla olevien naispuolisten työntekijöiden välillinen syrjintä – Jäsenvaltion vastuu yhteisön oikeuden rikkomisesta)

(2003/C 158/06)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-160/01, jonka Sozialgericht Leipzig (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Karen Mau vastaan Bundesanstalt für Arbeit ennakkoratkaisun työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteesta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annettun neuvoston direktiivin 80/987/ETY (EYVL L 283, s. 23) 3 ja 4 artiklan sekä EY 141 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), P. Jann ja S. von Bahr, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 15.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteesta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY 3 artiklan 2 kohtaa ja 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että niiden kanssa on ristiriidassa Sozialgesetzbuch III:n (Saksan sosiaalisia kysymyksiä koskeva laki, III osa) 183 §:n 1 momentin kaltainen kansallisen lainsäädännön säännös, jossa määritellään, että työnantajan maksukyvyttömyyden alkamispäivä on maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamishakemusta koskevan päätöksen tekopäivä eikä kyseisen hakemuksen jättämispäivä.
- 2) Direktiivin 80/987/ETY 3 ja 4 artiklassa tarkoitettua ”työsuhteen” käsitettä on tulkittava siten, ettei se kata ajanjaksoja, jotka eivät luonteensa vuoksi voi johtaa maksamattomiin palkkasaataviin. Näin ollen se ei kata ajanjaksoa, jonka aikana työsuhde on hoitovapaan johdosta keskeytynyt ja jonka perusteella ei tästä syystä synny lainkaan palkkaan.

(¹) EYVL C 173, 16.6.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

15 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-193/01 P: Athanasios Pitsiorlas ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Päätös 93/731/EY – Oikeus tutustua neuvoston asiakirjoihin – Päätös 1999/284/EY – Oikeus saada tietoja Euroopan keskuspankin asiakirjoista ja arkistoista – Euroopan valuuttajärjestelmän vahvistamisesta tehty Basel/Nyborg-sopimus – Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen – Epäävästä päätöksestä myöhässä nostettu kanne – Anteeksiannettava erehdys)

(2003/C 158/07)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-193/01 P, Athanasios Pitsiorlas, Thessaloniki (Kreikka), edustajanaan asianajaja dikigoros D. Papafilippou, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-3/00, Pitsiorlas vastaan neuvosto ja Euroopan keskuspankki, 14.2.2001 antaman määräyksen (Kok. 2001, s. II-717) kumoamista, ja jossa vastapuolina ovat: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinä M. Bauer ja D. Zachariou) ja Euroopan keskuspankki, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, P. Jann ja A. Rosas, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 15.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kumotaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-3/00, Pitsiorlas vastaan neuvosto ja Euroopan keskuspankki, 14.2.2001 antama määräys.
- 2) Euroopan unionin neuvoston ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämä oikeudenkäyntiväite hylätään.
- 3) Asia palautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi siltä osin kuin Pitsiorlas on vaatinut, että neuvoston 30.7.1999 tekemä päätös ja Euroopan keskuspankin 8.11.1999 tekemä päätös, joilla evättiin häneltä oikeus tutustua erääseen asiakirjaan, kumotaan.
- 4) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EYVL C 200, 14.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

15 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-266/01 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), *Préservatrice foncière TIARD SA* vastaan *Staat der Nederlanden* ⁽¹⁾

(Brysselin yleissopimus – 1 artikla – Soveltamisala – Yksityisoikeudellisen asian käsite – Tulliasian käsite – Valtion ja vakuutusyhtiön väliseen takaussopimukseen perustuva kanne – Sopimus sellaisen ehdon täyttämiseksi, jonka valtio on määrännyt päävelallisina oleville kuljetusliikkeiden yhdistyksille TIR-yleissopimuksen 6 artiklan nojalla)

(2003/C 158/08)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-266/01, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkitsemisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa *Préservatrice foncière TIARD SA* vastaan *Staat der Nederlanden* ennakkoratkaisun edellä mainitun 27.9.1968 tehdyn yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) 1 artiklan tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 304, s. 1; yleissopimus muutoksineen s. 77), Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 388, s. 1) ja Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 285, s. 1), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari) ja A. Rosas, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 15.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen 1 artiklan 1 kappaletta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella, Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella sekä Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleissopimuksella, on tulkittava seuraavasti:

– Tämän määräyksen ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettuun yksityisoikeudellisen asian käsitteeseen kuuluu vaatimus, jonka

sopimusvaltio esittää yksityisoikeudelliselle henkilölle sellaisen yksityisoikeudellisen takaussopimuksen täytäntöönpanemiseksi, joka on tehty, jotta toinen henkilö voisi antaa tämän valtion vaatiman ja määrittelemän vakuuden, mikäli velkojan ja takaajan välinen takaussopimukseen perustuva oikeussuhde ei merkitse sitä, että valtio käyttää siinä yksityisten välisissä suhteissa sovellettaviin sääntöihin verrattuna poikkeuksellista valtaa.

– Tämän määräyksen toisessa virkkeessä tarkoitettuun tulliasian käsitteeseen ei kuulu vaatimus, jonka sopimusvaltio esittää tullivelan maksamisen varmistamiseen tarkoitettua takaussopimuksen täytäntöönpanemiseksi, kun valtion ja takaajan välinen tähän sopimukseen perustuva oikeussuhde ei merkitse sitä, että valtio käyttää siinä yksityisten välisissä suhteissa sovellettaviin sääntöihin verrattuna poikkeuksellista valtaa, ja asia on näin, vaikka takaaja voisikin puolustukseksi vedota seikkoihin, joiden perusteella tuomioistuimen on tutkittava tullivelan synty- mistä ja sisältöä.

⁽¹⁾ EYVL C 275, 29.9.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

15 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-300/01 (Landesgericht Feldkirchin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), *Doris Salzmänn* ⁽¹⁾

(Pääomien vapaa liikkuvuus – EY:n perustamissopimuksen 73 b artikla (josta on tullut EY 56 artikla) – Rakentamattoman kiinteistön hankintaa koskeva ennakkolupamenettely – Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne – Itävallan tasavallan liittymisasiakirjan 70 artikla – Voimassa olevan lainsäädännön käsite – ETA-sopimuksen liitteessä XII olevan 1 kohdan e alakohta)

(2003/C 158/09)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-300/01, jonka Landesgericht Feldkirch (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa, kiinteistörekisteriin kirjaamista koskevassa asiassa, jossa kirjaamista hakee *Doris Salzmänn*, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 73 b artiklan (josta on tullut EY 56 artikla) ja Euroopan talousalueesta 2 päivänä toukokuuta 1992 tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 1, s. 3) liitteessä XII olevan 1 kohdan e alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 15.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) EY:n perustamissopimuksen 73 b artiklan 1 kohdan (josta on tullut EY 56 artiklan 1 kohta) vastaisena on pidettävä 23.9.1993 annetussa Vorarlberger Grundverkehrsgesetzissä (Vorarlbergin osavaltion laki), sellaisena kuin tämä laki on muutettuna LGBL 1997/85:llä, säädetyn kaltaista kiinteistön hankintaa koskevaa hallinnollista ennakkolupamenettelyä. Kansallisen tuomioistuimen asiana on ratkaista, voidaanko tähän menettelyyn soveltaa Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan 70 artiklassa määrättyä poikkeusta.
- 2) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata esitettyyn kolmanteen kysymykseen.

(¹) EYVL C 303, 27.10.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

15 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-419/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 91/271/ETY 5 artikla – Yhdyskuntajätevesien käsittely – Haavoittumiselle alttiiden alueiden jättäminen määrittämättä)

(2003/C 158/10)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-419/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Valero Jordana) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään L. Fraguas Gadea), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY (EYVL L 135, s. 40) 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on määritellyt haavoittumiselle alttiit alueet ainoastaan joillakin kyseisen maan alueilla, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit R. Schintgen ja C. Gulmann, F. Macken (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole määritellyt haavoittumiselle alttiita alueita Katalonian itsehallintoalueella sijaitsevan valuma-alueen osalta eikä liioin Baskimaan, Katalonian, Valencian, Baleaarien ja Kanariansaarten itsehallintoalueiden sekä Ceutan itsehallinnollisen kaupungin rannikkovesien osalta.
- 2) Muilta osin kanne hylätään.
- 3) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 348, 8.12.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

15 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-483/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 96/29/Euratom – Väestön ja työntekijöiden terveyden suojeleminen ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta – Direktiivin puutteellinen täytäntöönpano)

(2003/C 158/11)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-483/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. Tricot) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehenään G. de Bergues ja C. Isidoro), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom (EYVL L 159, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei joka tapauksessa ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. A. O. Edward ja A. La Pergola, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuville vaaroille 13 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 102, 8.4.2000.

neuvoston direktiivin 97/43/Euratom mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 84, 6.4.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

15 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-484/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 97/43/Euratom – Henkilöiden terveyden suojelemisesta ionisoivan säteilyn aiheuttamilta vaaroilta lääketieteellisen säteilyaltistuksen yhteydessä – Direktiivin puutteellinen täytäntöönpano)

(2003/C 158/12)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-484/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. Tricot) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinä G. de Bergues ja C. Isidoro), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut henkilöiden terveyden suojelemisesta ionisoivan säteilyn aiheuttamilta vaaroilta lääketieteellisen säteilyaltistuksen yhteydessä ja direktiivin 84/466/Euratom kumoamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/43/Euratom (EYVL L 180, s. 22) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei joka tapauksessa ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. A. O. Edward ja A. La Pergola, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut henkilöiden terveyden suojelemisesta ionisoivan säteilyn aiheuttamilta vaaroilta lääketieteellisen säteilyaltistuksen yhteydessä ja direktiivin 84/466/Euratom kumoamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun

Bundesfinanzhofin 13.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hans-Jürgen ja Monique Ritter-Coulais vastaan Finanzamt Germersheim

(Asia C-152/03)

(2003/C 158/13)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 13.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 2.4.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Hans-Jürgen ja Monique Ritter-Coulais vastaan Finanzamt Germersheim seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko EY 43 ja EY 56 artiklan kanssa ristiriidassa se, että kun Saksassa yleisesti verovelvollinen luonnollinen henkilö, joka saa Saksassa tuloja epäitsenäisestä ansiotyöstä, ei saa Saksassa vähentää vuokraamisesta toisessa jäsenvaltiossa aiheutuneita tappioita selvitettyä hänen verotettavaa tuloaan?
- 2) Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi, onko EY 43 ja EY 56 artiklan kanssa ristiriidassa se, että edellä mainittuja tappioita ei voida ottaa huomioon myöskään niin sanotun negatiivisen progressioehdon kautta?

Euroopan yhteisöjen komission 10.4.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-167/03)

(2003/C 158/14)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 10.4.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat sen oikeudellisen yksikön virkamiehet Michel Van Beek ja Minas Konstantinidis.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1994 annetulla neuvoston direktiivillä 92/24/EY⁽²⁾ 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut voimaan edellä mainitun direktiivin liitteessä II mainittujen tiettyjen lajien täysimääräistä suojelua koskevaa järjestelmää
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Helleenien tasavalta ei ole pannut asianmukaisella tavalla täytäntöön direktiivin 7 artiklan 4 kohta, koska määrätessään metsästyskauden päättymään myöhäisinä päivinä se ei ole saattanut voimaan direktiivin liitteessä II mainittuja tiettyjen lajien täysimääräistä suojelua koskevaa järjestelmää. Osaa näistä linnuista, lajista riippuen pieniä tai suuria, ei suojata metsästyksestä pariutumisaikana eli aikana, jona niiden eloonjääminen on erityisesti uhanalaista. Itse asiassa tällainen järjestelmä ei takaa lintujen täysimääräistä suojelua siinä vaiheessa, kun ne siirtyvät kunkin lajin pesimispaikalle, mikä on ristiriidassa direktiivin 7 artiklan 4 kohdan kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽²⁾ EYVL L 164, 30.6.1994, s. 9.

Regeringsrättenin 10.4.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Florian W. Wallentin vastaan Riksskatteverket

(Asia C-169/03)

(2003/C 158/15)

Regeringsrätten on pyytänyt 10.4.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.4.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Florian W. Wallentin vastaan Riksskatteverket seuraaviin kysymyksiin:

Onko EY 39 artiklaa tulkittava siten, että se estää sellaisen jäsenvaltion lainsäädännön, jonka mukaan luonnollisilta henkilöiltä, joilla ei katsota olevan verotuksellista kotipaikkaa maassa, mutta jotka saavat tuossa maassa työtuloa (rajoitettu verovelvollisuus), verotetaan lähdeveroa, jonka osalta ei myön-

netä perusvähennystä tai muuta verovelvollisen henkilökohtaiseen tilanteeseen liittyvää vähennystä, kun taas maassa asuvilla henkilöillä on oikeus tällaisiin vähennyksiin yleisessä tuloverotuksessa kaiken sen tulon osalta, jonka he ovat ansainneet kyseessä olevassa jäsenvaltiossa ja ulkomailla (rajoitukseton verovelvollisuus); mutta jossa se, että ensin mainituilla henkilöillä ei ole oikeutta muun muassa perusvähennykseen, on otettu huomioon soveltamalla heidän osaltaan alempaa verokantaa kuin maassa asuvien veroverollisten osalta?

Verwaltungsgerichtshofin 31.3.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Wolfgang Heiser vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol (1. valitusjaosto)

(Asia C-172/03)

(2003/C 158/16)

Verwaltungsgerichtshof on pyytänyt 31.3.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.4.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Wolfgang Heiser vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol (1. valitusjaosto), seuraavaan kysymykseen:

Merkitseekö EY 87 artiklassa (aiempi perustamissopimuksen 92 artikla) tarkoitettua valtiontukea liittovaltion lain BGBL 21/1995 XIV artiklan 3 momentin kaltainen säännös, sellaisena kuin se on lailla BGBL 756/1996 muutettuna, siis säännös, jonka mukaan silloin, kun lääkärit siirtyvät liikevaihtoverollisten liiketoimien järjestelmästä liikevaihtoverottomia liiketoimia koskevaan järjestelmään, yrityksessä edelleen käytettävien tavaroiden osalta ei saada tehdä kuudennen direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 20 artiklassa säädettyä alunperin tehdyn verovähennyksen oikaisemista?

⁽¹⁾ EYVL 1977, L 145, s. 1.

Tribunale di Genova 20.3.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fallimento "Traghetti del Mediterraneo" SpA, selvitystilassa, vastaan Italian tasavalta

(Asia C-173/03)

(2003/C 158/17)

Tribunale di Genova on pyytänyt 20.3.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 14.4.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Fallimento "Traghetti del Mediterraneo" SpA, selvitystilassa, vastaan Italian tasavalta seuraaviin kysymyksiin:

1. Vastaako valtio sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun nojalla yksityisille kansalaisille tuomioistuinten virheistä yhteisön oikeuden soveltamisen tai sen soveltamatta jättämisen vuoksi ja erityisesti siitä, että ylimmän oikeusasteen tuomioistuin ei ole esittänyt ennakkoratkaisupyyntöä EY 234 artiklan 3 kohdan nojalla yhteisöjen tuomioistuimelle?
2. Siinä tapauksessa, että jäsenvaltion on vastattava kansallisten tuomioistuinten virheistä yhteisön oikeuden soveltamisessa tai erityisesti siitä, että ylimmän oikeusasteen tuomioistuin ei ole esittänyt ennakkoratkaisupyyntöä EY 234 artiklan 3 kohdan nojalla yhteisöjen tuomioistuimelle, onko tällaisen vastuun vastainen ja näin yhteisön oikeuden periaatteiden vastainen sellainen tuomioistuinten virheistä johtuvaa valtion korvausvastuuta koskeva kansallinen lainsäädäntö,
 - jonka mukaan korvausvastuu ei voi syntyä oikeussääntöjen tulkinnassa tai tosiseikkojen ja todisteiden arvioinnissa tehtyjen päätösten perusteella
 - joka rajoittaa valtion vastuun koskemaan ainoastaan tapauksia, joissa on kyse törkeästä lainvastaisuudesta tai tahallisuudesta?

B. Latinon 25.4.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-145/01, B. Latino vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 26.2.2003 antamasta tuomiosta

(Asia C-180/03 P)

(2003/C 158/18)

B. Latino on valittanut 25.4.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-145/01,

B. Latino vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 26.2.2003 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajat ovat asianajajat J.R. Iturriagoitia ja K. Delvolvé.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- ensisijaisesti
- toteaa, että valitus otetaan tutkittavaksi ja että se on perusteltu

kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-145/01 26.2.2003 antaman tuomion tuomiolauselman toisen kohdan,

- toissijaisesti

kumoaa nimenomaisen päätöksen, jonka nimittävä viranomaisen teki 10.8.2000 vastauksena valittajan 7.5.1996 esittämään vaatimukseen ja jossa se päätti olla toteamatta valittajan nivelkulumaa ammatista aiheutuneeksi, joka tapauksessa

- päättää oikeudenkäyntikuluista työjärjestyksen sovellettavien määräysten mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ensimmäinen valitusperuste: Komissio on rikkonut henkilöstösääntöjen 73 artiklaa ja Euroopan yhteisöjen virkamiesten tapaturma- ja ammattitautivakuutusta koskevien määräysten 3 artiklan 2 kohtaa

Valittaja riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvion, jonka mukaan kieltäytyessään toteamasta valittajan nivelkulumaa ammatista aiheutuneeksi sillä perusteella, ettei siitä ole riittävä näyttöä, komissio ei rikkonut henkilöstösääntöjen 73 artiklaa eikä Euroopan yhteisöjen virkamiesten tapaturma- ja ammattitautivakuutusta koskevia määräyksiä.

- Toinen valitusperuste: Lääketieteellisen lautakunnan toimivallan rajoja on rikottu

Valittaja väittää, että komissio ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ovat loukanneet semper in dubiis benigniora preferenda sunt -periaatetta tapauksessa, jossa sairauden todelliseen syyhyn liittyy epäselvyyttä ja että lääketieteellisen lautakunnan menettelyssä on tapahtunut sääntöjenvastaisuuksia. Valittajan mukaan asian saattaminen lääketieteellisen lautakunnan käsiteltäväksi toisen kerran oli sääntöjen vastainen, koska yhtäältä lautakunnasta tuli functus officio ensimmäisen lausunnon antamisen jälkeen ja koska toisaalta kun lausunto oli jo kerran annettu ja kun lautakunnan kokoonpanosta oli päättänyt komission lääketieteellisen yksikön jäsen, lautakunta ei täyttänyt itsenäisyyden ja puolueettomuuden edellytyksiä. Lopuksi valittaja katsoo, että koska noudatettavasta menettelystä ei säädetä yhteisön lainsäädännössä, lääketieteellisillä lautakunnilla on velvollisuus noudattaa toimieliemiltä saamia ohjeita.

A. Nardonon 25.4.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-59/01, A. Nardone vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 26.2.2003 antamasta tuomiosta

(Asia C-181/03 P)

(2003/C 158/19)

A. Nardone on valittanut 25.4.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-59/01, A. Nardone vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 26.2.2003 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajat ovat asianajajat J.R. Iturriagoitia ja K. Delvolvé.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- ensisijaisesti
- toteaa, että valitus otetaan tutkittavaksi ja että se on perusteltu

kumoo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-59/01 26.2.2003 antaman tuomion kokonaisuudessaan, toissijaisesti

- kumoo nimittävän viranomaisen 15.12.2000 tekemän nimenomaisen päätöksen siltä osin kuin siinä hylätään valittajan 23.5.2000 tekemä valitus, joka koskee henkilöstösääntöjen 78 artiklan 2 kohdan mukaisen työkyvyttömyyseläkkeen myöntämistä,
- jos tarpeellista, kumoo nimittävän viranomaisen 20.3.2000 tekemän nimenomaisen päätöksen siltä osin kuin siinä hylätään kantajan 18.11.1999 tekemä valitus, joka koskee henkilöstösääntöjen 78 artiklan 2 kohdan mukaisen työkyvyttömyyseläkkeen myöntämistä, joka tapauksessa

päätää oikeudenkäyntikuluista työjärjestyksen sovellettavien määräysten mukaisesti.

–

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvion, jonka mukaan valittaja ei täyttänyt henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 13 artiklan kumulatiivisia edellytyksiä ollakseen oikeutettu työkyvyttömyyseläkkeeseen. Valittaja katsoo, että yhtäältä hän ei voinut vedota oikeuksiinsa irtisanoutuessaan vuonna 1981, koska hänellä ei ollut tietoa terveyden-

tilastaan sen vuoksi, että hänen sairautensa on luonteeltaan etenevä ja terveydentilaa huonontava. Toisaalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä seikkaa, että valittajalla on jo oikeus pysyvään osittaiseen työkyvyttömyyseläkkeeseen, millä on huomattava vaikutus hänen vanhuuseläkkeensä laskentatapaan.

Euroopan yhteisöjen komission 5.5.2003 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-189/03)

(2003/C 158/20)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 5.5.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on W. Wils.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut EY 49 artiklan eikä ammattipätevyyden tunnustamista koskevaa yleistä järjestelmää koskevien direktiivien 89/48/ETY⁽¹⁾ ja 92/51/ETY⁽²⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se on Wet particuliere beveilingsorganisaties en recherchebureau -nimisessä laissa (yksityisiä vartiointiorganisaatioita ja etsivätoimistoja koskeva laki) antanut säännöksiä, joissa säädetään seuraavaa:
 - yrityksellä, joka haluaa Alankomaiden alueella suorittaa palveluja, on oltava toimilupa, ja tällöin ei oteta huomioon niitä velvoitteita, jotka ulkomaisen palvelujen tarjoajan jo on täytettävä jäsenvaltiossa, jossa sen kotipaikka on, ja tämän luvan kustannukset peritään yritykseltä,
 - näiden turvallisuusorganisaatioiden johtajilla on oltava lupa, josta myös aiheutuu kustannuksia,
 - henkilökunnalla on oltava alankomaisen organisaation antama todistus, kun taas hälytinalaitteiden asentajille asetetaan ammattipätevyyden osalta vaatimuksia ilman, että otettaisiin huomioon jossain toisessa jäsenvaltiossa hankittu pätevyys.
- velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ensimmäinen ja toinen väite: pakolliset luvat yritykselle ja sen henkilökunnalle

Vaimus siitä, että yksityisellä turvallisuusorganisaatiolla, joka haluaa tarjota Alankomaissa palveluja, on oltava toimilupa, merkitsee kyseisen yrityksen palvelujen tarjoamisen vapautta koskevan oikeuden rajoittamista. Tällainen rajoitus on ainoastaan silloin perusteltu, kun on olemassa yleiseen etuun liittyvä pakottava syy ja kun tätä etua ei turvata siinä jäsenvaltiossa, jossa yrityksen kotipaikka on, ja kun kansallinen toimenpide ei mene pidemmälle kuin on tarpeen tavoitellun päämäärään saavuttamiseksi.

Ensinnäkin siltä osin, kuin kyse on siitä, onko tämä toimenpide sopiva tavoitellun yleiseen etuun liittyvän päämäärän – jonka palvelujen vastaanottajien suojeleminen voisi muodostaa – saavuttamiseksi, on todettava, että esillä ei ole mitään seikkoja, joiden perusteella voitaisiin päätellä, että lupavelvollisuus, sellaisena kuin se on Alankomaissa, olisi sopiva toimenpide.

Lisäksi Alankomaiden lainsäädännössä ei kiinnitetä mitään huomiota vaatimuksiin, jotka ulkomaisen palvelujen tarjoajan on jo täytettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa sen kotipaikka on, eikä varsinkaan siihen, onko sillä toimilupa harjoittaa toimintaansa tässä jäsenvaltiossa.

Tämän lisäksi lupajärjestelmä aiheuttaa kustannuksia ulkomaiselle yritykselle. Tämä on ylimääräinen taloudellinen rasite ulkomaisille yrityksille, joiden on jo siinä maassa, josta ne ovat kotoisin, haettava toimilupaa ja maksettava sen kustannukset. Nämä kustannukset vaikuttavat näin ollen olevan ristiriidassa myös EY:n perustamissopimuksen 49 artiklan kanssa.

Samoin kuin yritykselle asetettu lupavelvollisuus, vaatimus siitä, että johtajien on saatava erityinen lupa, ei vaikuta olevan sopiva toimenpide, jota voitaisiin perustella jollain niistä syistä, joihin Alankomaiden viranomaiset vetoavat. Kun otetaan huomioon se, että itse yrityksen on Alankomaissa jo täytettävä luvan Hankintavelvollisuus, muodostaa johtajia koskeva lupavaatimus joka tapauksessa kaksinkertaisen toimenpiteen, joka ei näin ollen varmastikaan ole tarpeen. Johtajien erityinen lupa on sitä paitsi ristiriidassa yhdenvertaisuusperiaatteen ja siis EY:n perustamissopimuksen 49 artiklan kanssa.

- Kolmas väite: henkilöllisyystodistus

Ulkomaisten yritysten on huolehdittava siitä, että niiden henkilökunnalla, joka on lähetetty Alankomaihin, siitä maasta, jossa yrityksen kotipaikka on, on Alankomaiden viranomaisten myöntämä henkilöllisyystodistus. Tämä koskee myös väliaikaista palvelujen suorittamista. Ottaen huomioon, että lähetetyillä työntekijöillä on yhteisön oikeuden nojalla jo oltava henkilöllisyystodistus tai passi, on kohtuutonta vaatia henkilöllisyystodistusta.

Vaimus tätä todistusta koskevan maksun maksamisesta on sitä paitsi ylimääräinen taloudellinen rasite, joka on ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 49 artiklan kanssa.

- Neljäs väite: ammattipätevyyden tunnustaminen

Alankomaiden lainsäädännössä edellytetään turvallisuusorganisaatioiden työntekijöiltä alankomaisen organisaation myöntämää Algemeen Beveiligingsmedewerker-todistusta. Lisäksi hälytintilanteiden asentajilta edellytetään tiettyjä taitoja ilman, että huomioon otettaisiin jossain toisessa jäsenvaltiossa saatuja todistuksia. Missään ei nimenomaisesti mainita menettelystä, jossa tunnustetaan sellaiset todistukset ja pätevyys, jotka kyseisten ammattien harjoittamiseksi on hankittu jossain toisessa jäsenvaltiossa. Vaikuttaa siltä, että asianomaisessa lainsäädännössä ei ole mitään säännöstä, joka viittaisi ammatillipätevyyden tunnustamista koskeviin menettelyihin, sellaisina kuin ne on asianomaisessa kansallisessa lainsäädännössä. Tällainen tilanne on vastoin yhteisön oikeutta ja erityisesti direktiivejä 89/48/ETY ja 92/51/ETY, joissa yhdessä luodaan muissa jäsenvaltiossa hankittujen ammatillipätevyyden tunnustamista koskeva yhteinen järjestelmä.

(1) EYVL 1989, L 19, s. 16.

(2) EYVL L 1992, L 209, s. 25.

Labour Courtin (Dublin) 14.4.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa North Western Health Board vastaan Margaret McKenna

(Asia C-191/03)

(2003/C 158/21)

Labour Court, Dublin on pyytänyt 14.4.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.5.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa North Western Health Board vastaan Margaret McKenna seuraaviin kysymyksiin:

1. Kuuluuko sairausajan palkkaa koskeva järjestelmä, jossa kohdellaan työntekijää, jolla on raskauteen liittyvä sairaus, ja työntekijää, jolla on muu sairaus, samalla tavoin, direktiivin 76/207/ETY⁽¹⁾ soveltamisalaan?

2. Jos vastaus kysymykseen 1 on myöntävä, toimiiko työnantaja direktiivin 76/207/ETY vastaisesti vähentäessään työntekijän koko oikeudesta saada ammatillisen järjestelmän mukaista sairausajan palkkaa poissaolojakson, joka johtuu raskauden aikana ilmenevän raskauteen liittyvän sairauden aiheuttamasta työkyvyttömyydestä?
3. Jos vastaus kysymykseen 1 on myöntävä, edellytetäänkö direktiivissä 76/207/ETY, että työnantaja toteuttaa erityisjärjestelyjä kattaakseen raskauden aikana ilmenevän raskauteen liittyvän sairauden aiheuttamasta työkyvyttömyydestä johtuvan poissaolon töistä?
4. Kuuluuko sairausajan palkkaa koskeva järjestelmä, joka koskee työntekijää, jolla on raskauteen liittyvä sairaus, ja työntekijää, jolla on muu sairaus, EY 141 artiklan ja direktiivin 75/117/ETY⁽²⁾ soveltamisalaan?
5. Jos vastaus kysymykseen 4 on myöntävä, toimiiko työnantaja EY 141 artiklan ja direktiivin 75/117/ETY vastaisesti alentaessaan naisen palkkaa tämän oltua poissa töistä määrätyn ajan, kun poissaolo johtuu raskauden aikana ilmenevän raskauteen liittyvän sairauden aiheuttamasta työkyvyttömyydestä tilanteessa, jossa saman ajanjakson ajan sairauden vuoksi poissa töistä olevan naisen, joka ei ole raskaana, tai miehen palkkaa alennettaisiin samalla tavoin?

(1) Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/207/ETY (EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40–42).

(2) Miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10 päivänä helmikuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/117/ETY (EYVL L 45, 19.2.1975, s. 19–20).

Alcon Inc:n, aiemmin Alcon Universal Ltd, 12.5.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-237/01⁽¹⁾, Alcon Inc., aiemmin Alcon Universal Ltd, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 5.3.2003 antamasta tuomiosta

(Asia C-192/03 P)

(2003/C 158/22)

Alcon Inc., aiemmin Alcon Universal Ltd, kotipaikka Hünenbergissä (Sveitsi), on valittanut 12.5.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen

oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-237/01, Alcon Inc., aiemmin Alcon Universal Ltd, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 5.3.2003 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat solicitor S. Clark ja C. Morcom, QC, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 5.3.2003 antaman tuomion sekä mitättömyysoaston 15.12.1999 ja ensimmäisen valituslautakunnan 13.7.2001 tekemät valituksenalaiset päätökset;
- määrää valittajan oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 5.3.2003 antama tuomio oli useilta kohdiltaan oikeudellisesti virheellinen. Valittaja väittää erityisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- (i) ei ottanut asianmukaisesti tai ei ollenkaan huomioon yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyjä erityisedellytyksiä, joiden mukaan sellaisia merkkejä ei rekisteröidä, jotka ovat tulleet tavallisiksi yleisessä kielenkäytössä tai hyvän kauppatavan mukaan;
- (ii) katsoi virheellisesti, että kyseessä olevan tavaramerkin esiintyminen hakemistoissa ja muissa lähteissä täytti sellaisenaan tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetty edellytykset;
- (iii) otti virheellisesti huomioon aineiston, jota ei ollut julkaistu tai jota ei ollut osoitettu julkaistun Euroopan unionissa ennen 1.4.1996, ja jätti siten käsittelemättä tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 50 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen edellytysten välistä eroa, koska ainoastaan ensin mainitun säännöksen mukaisia edellytyksiä voitiin käyttää mitättömyysvaatimuksen esittämisen perustana;
- (iv) ei ottanut huomioon näyttöä siitä, että Alcon oli konkreettisesti valvonut tavaramerkkiä BSS hyvin pitkän ajan;
- (v) valittaja väittää vaihtoehtoisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi virheellisesti Alconin esittämät perustelut siitä, että merkki BSS oli tosiasiaa tullut erottamiskykyiseksi käytön seurauksena ja että se siten täytti tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset.

(1) EYVL C 369, 22.12.2001, s. 13.

Cour d'Appel d'Anversin 7.5.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ministère des Finances vastaan 1. Papismedov M., 2. Geldof E. P. G., 3. Ben-Or A., 4. Peer R., 5. Peer M., 6. Tavdidischvili B., 7. Janssens J. J. M., 8. Transocean System Transport b.V.B.A., 9. Hoste J. P. G. L., 10. United Logistic Partners b.V.B.A., 11. Decock F. J. H., 12. Joris J. M.-L., 13. Vanbelleghem G. L. J.

(Asia C-195/03)

(2003/C 158/23)

Cour d'Appel d'Anvers on pyytänyt 7.5.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 12.5.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa ministère des Finances vastaan 1. Papismedov M., 2. Geldof E. P. G., 3. Ben-Or A., 4. Peer R., 5. Peer M., 6. Tavdidischvili B., 7. Janssens J. J. M., 8. Transocean System Transport b.V.B.A., 9. Hoste J. P. G. L., 10. United Logistic Partners b.V.B.A., 11. Decock F. J. H., 12. Joris J. M.-L., 13. Vanbelleghem G. L. J. seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko tavaroiden, joiden osalta on annettu yleisilmoitus, jossa niille on ilmoitetut virheellinen nimitys/kauppanimi (nyt esillä olevassa tapauksessa keittiövälineet savukkeiden asemesta) tai tavaroita, jotka virheellisellä nimityksellä/kauppanimella on ilmoitettu tiettyyn tullimenettelyyn (kuten yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn) katsottava siitä huolimatta, onko virheellinen nimitys/kauppanimi ilmoitettu tarkoituksellisesti vai vahingossa, tulleen sääntöjen mukaisesti yhteisön tullialueelle tuoduiksi ja onko niiden tämän johdosta katsottava olevan tullivalvonnassa (väliaikaisesti varastoituina tai tietyssä tullimenettelyssä)?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko silloin, kun tullivalvonnasta siirretään pois tavaroita, joille on tarkoituksellisesti tai vahingossa ilmoitettu virheellinen nimitys/kauppanimi, katsottava, että tullivelka syntyy yhteisön tullikoodeksin 203 artiklan nojalla, ja onko henkilön, jonka on vastattava velvollisuuksista, jotka seuraavat tavaroiden väliaikaisesta varastoinnista tai sellaisen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavarat (joille tosin on ilmoitettu virheellinen nimitys) asetetaan, katsottava myös olevan vastuussa tullivelasta?
3. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko silloin, kun tulliviranomaiset toteavat, että tullivalvonnassa olevat tavarat, joille on tarkoituksellisesti tai vahingossa ilmoitettu virheellinen nimitys/kauppanimi ja joita (vielä) ei ole siirretty pois tullivalvonnasta ja joihin tulliviranomaiset vielä pääsevät käsiksi, katsottava, että näiden tavaroiden, joille on ilmoitettu virheellinen nimitys/kauppanimi, osalta tullivelka on syntynyt yhteisön tullikoodeksin 204 artiklan nojalla, vai onko katsottava, että näiden tavaroiden osalta ei ole vielä syntynyt tullivelkaa?

4. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko sellaisten tavaroiden osalta, joille tarkoituksellisesti tai vahingossa on ilmoitettu virheellinen nimitys/kauppanimi, katsottava, että nämä tavarat on tuotu sääntöjen vastaisesti yhteisön tullialueella (toisin sanoen katsottava, että niiden tuonnissa on rikottu yhteisön tullikoodeksin 38–41 artiklaa ja 177 artiklan toista luetelmakohtaa), minkä vuoksi tullivelka syntyy näiden tavaroiden osalta yhteisön tullikoodeksin 202 artiklan nojalla ja minkä vuoksi henkilöä, joka on antanut yleisilmoituksen tai ilmoituksen tavaroiden saattamisesta tiettyyn tullimenettelyyn, jolloin on myös ilmoitettu virheellinen nimitys/kauppanimi, voidaan pitää tullivelallisenä ainoastaan siltä osin kuin häntä voidaan pitää yhteisön tullikoodeksin 202 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna velallisenä?

Euroopan yhteisöjen komission 13.5.2003 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-200/03)

(2003/C 158/24)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 13.5.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Denis Martin ja Miguel França, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä 29 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/99/ETY⁽¹⁾ mukaisia veloitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä;
- velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 1.11.1998.

⁽¹⁾ EYVL L 290, 24.11.1993, s. 14.

Euroopan yhteisöjen komission 13.5.2003 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-201/03)

(2003/C 158/25)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 13.5.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ruotsin kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat L. Ström ja M. Konsantinidis, prosessiosoite Luxemburgissa.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut neuvoston direktiivin 75/439/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 87/101/ETY⁽²⁾, 3 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jäteöljyjen käsittelyssä annetaan etusija uudistamiselle, jos se on teknisesti, taloudellisesti ja järjestelyjen kannalta mahdollista, sekä
- velvoittaa Ruotsin kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Jäsenvaltioiden tulee paitsi toteuttaa sitovat kansalliset toimenpiteet noudattaakseen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan säännöksiä, myös toteuttaa toimenpiteet, jotka mahdollistavat säännöksen soveltamisen käytännössä. Jäteöljyn kierrätysaste oli Ruotsissa ajanjakson 1995–2000 aikana 0 prosenttia. Ruotsin hallitus ei näin ollen ole toteuttanut toimenpiteitä, jotka mahdollistavat jäteöljyjen de facto uudistamisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

(1) Jäteöljyhuollosta 16.6.1975 annettu direktiivi, EYVL L 194, s. 23.

(2) Jäteöljyhuollosta annetun direktiivin 75/439/ETY muuttamisesta 22.12.1986 annettu direktiivi, EYVL 1987, L 42, s. 43.

Euroopan yhteisöjen komission 12.5.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-203/03)

(2003/C 158/26)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.5.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan edustajina ovat komission oikeudellisen yksikön virkamies Nicola Yerrell ja kansallisten virkamiesten vaihto-ohjelman puitteissa komission oikeudellisen yksikön käytettäväksi asetettu työtuomioistuimen tuomari Horstpeter Kreppel, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun direktiivin 76/207/ETY⁽¹⁾ 2 ja 3 artiklasta sekä EY 10 ja EY 249 artiklasta johtuvia velvoitteitaan,
 - a) koska naispuolisten työntekijöiden työkiellosta ja -rajoituksista annetun liittovaltion talous- ja työministeriön asetuksen 2 §:ssä säädetään mainitun direktiivin vastaisesti naisille vähäisin poikkeuksin yleinen kielto tehdä kaivostyötä maan alla;
 - b) koska paineilma- ja sukellustyöstä annetun asetuksen 8 ja 31 §:ssä säädetään naisille yleinen kielto tehdä paineilma- ja sukellustyötä;
- 2) velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Naispuolisia työntekijöitä koskeva kielto tehdä kaivostyötä maan alla:

Direktiivin 76/207/ETY 3 artiklan 1 kohdan mukaan syrjintä sukupuolen perusteella on kielletty työhönpääsyä koskevien edellytysten osalta.

Itävallan 30.4.1938 annetun työaika-asetuksen 16 §:ssä naisille säädetyllä yleisellä kiellolla tehdä maanalaista kaivostyötä muutettiin 1.8.2001 voimassa ollutta naispuolisten työntekijöiden työkiellosta ja -rajoituksista annetun liittovaltion talous- ja työministeriön asetuksen

2 §:ää vain vähäisessä määrin. Tässä asetuksessa sallitaan poikkeukset työkiellosta ainoastaan johtavassa asemassa oleville naisille, harjoittelijoille ym.

Direktiivissä itsessään on kuitenkin eräitä poikkeuksia tasa-arvoisen kohtelun periaatteesta (poikkeussäännös direktiivin 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa), joihin ei kuitenkaan voida vedota tässä riidanalaisen työkiellon tapauksessa. Kaivostyö maan alla on kyllä ruumiillisesti ja henkisesti erittäin raskasta työtä, mutta sitä eivät kuitenkaan voi tehdä yksinomaan miehet. Nojautuminen siihen, että jonkin työn laadun tai sen hoitamisen asettamien edellytysten vuoksi tietty sukupuoli on ehdoton edellytys, on tällöin kiellettävä. Vaarat, joille naiset altistuvat kaivostyössä, eivät yleisesti ottaen olennaisesti eroa niistä, joille miehet altistuvat. Näin ollen nämä vaarat eivät oikeuta miesten ja naisten epätasa-arvoista kohtelua. Sikäli kuin Itävallan hallitus summittaisesti tukeutuu naisten yleisesti miehiin verrattuna huonompaan kuntoon, komissio ei voi seurata tätä perustetta. Ei ole poissuljettua, että on naispuolisia työntekijöitä, joille maanalainen kaivostyö on vähemmän kuormittavaa kuin vertailukelpoiselle miespuoliselle työntekijälle, jolla on heikompi ruumiillinen kunto. Tämän vuoksi yleinen naisten maanalaista kaivostyötä koskeva kielto on suhteeton.

Lisäksi Itävallan lainsäädäntö on mukautettava direktiivin siinäkin tapauksessa, että kaivostyöala on katoavaa talouden toimintaa, sillä muutoin yhteisön oikeudessa vallitsevan syrjintäkiellon "effet utile" (tehokas vaikutus) ei toteudu.

Virheellinen on sekin Itävallan hallituksen esittämä peruste, jonka mukaan Itävaltaa sitoo vuodelta 1937 oleva ILO-sopimus nro 45, joka koskee naisten työskentelyä kaivoksissa, jolloin riidanalainen työkielto ei ole vastoin yhteisön oikeutta. Itävallan tasavalta on joka tapauksessa velvollinen irtisanoutumaan sopimuksesta.

– Naisia koskeva kielto tehdä paineilma- ja sukellustyötä:

Naisia paineilma- ja sukellustyössä koskevan lainsäädännön osalta yleistä naistyökieltoa ei voida perustella naisten erityisellä suojelun tarpeella tutkimatta erikseen kutakin yksittäistapausta.

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Divisionin 7.12.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Commissioners of Customs and Excise vastaan SmithKline Beecham plc

(Asia C-206/03)

(2003/C 158/27)

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division on pyytänyt 7.12.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.5.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Commissioners of Customs and Excise vastaan SmithKline Beecham plc. ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko neuvoston asetuksen N:o 2658/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä I olevaa nimikettä 3004 tulkittava siten, että se sisältää nikotiinilaastarin muodossa olevan tuotteen, jota on tarkoitus käyttää apuna yritettäessä lopettaa tupakointi ja joka muodostuu kiinnelaastarista, joka on kyllästetty ihon läpi imeytyvällä nikotiinilla ja jota myydään foliopakkauksessa?
- 2) Onko tilanteessa, jossa
 - a) jäsenvaltion tulliviranomainen on antanut neuvoston asetuksen N:o 2912/93⁽²⁾ (tullikoodeksi) 12 artiklan mukaisesti sitovia tariffitietoja tuotteesta,
 - b) kyseessä olevat sitovat tariffitiedot ovat Maailman tullijärjestön aikaisemmin julkaiseman ja tullikoodeksin 12 artiklan 5 kohdan mukaisesti annettussa komission tiedonannossa viitatus tariffin luokittelua koskevan lausunnon mukaiset,
 - c) maahantuojaa valittaa kansalliseen tuomioistuimeen koodeksin 243 artiklan mukaisesti ja
 - d) tuomioistuin on eri mieltä tariffin luokittelua koskevan lausunnon kanssa,

koodeksin 12 artiklan 5 kohtaa tulkittava siten, että siinä edellytetään tai sallitaan, että tuomioistuin kumoaa tulliviranomaisen päätöksen siten, että se ei korvaa sitovia tariffitietoja Maailman tullijärjestön tariffin luokittelua koskevan lausunnon kanssa ristiriitaisilla sitovilla tariffitiedoilla, mutta toteaa, että tuote on asianmukaisesti luokiteltavissa muulla tavoin kuin kyseisen lausunnon mukaisesti?

⁽¹⁾ EYVL 1976, L 39, s. 40.

⁽¹⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, Patents Courtin 6.5.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Novartis AG 2) University College London 3) Institute of Microbiology and Epidemiology vastaan Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom

(Asia C-207/03)

(2003/C 158/28)

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, Patents Court on pyytänyt 6.5.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.5.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa 1) Novartis AG 2) University College London 3) Institute of Microbiology and Epidemiology vastaan Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom, ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko sellaisen Sveitsissä myönnetyn markkinoille saattamista koskevan luvan, joka tunnustetaan automaattisesti Liechtensteinissa, myöntämispäivää pidettävä ensimmäisenä lääkkeen markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämispäivänä laskettaessa asetuksen N:o 1768/92⁽¹⁾ (sellaisena kuin se on muutettuna ETA-sopimuksella) 13 artiklassa tarkoitettua lisäsuojatodistuksen voimassaoloaika?
2. Onko toimivaltainen viranomaisena Euroopan talousalueella velvollinen oikaisemaan sellaisia olemassa olevia lisäsuojatodistuksia, joiden voimassaoloaika on laskettu virheellisesti?

⁽¹⁾ Lääkkeiden lisäsuojatodistuksen aikaansaamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1768/92 (EYVL L 182, 2.7.1992, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 15.5.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-212/03)

(2003/C 158/29)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 15.5.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat H. Støvlbæk ja B. Stromsky ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 ja EY 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa ennakkolupajärjestelmää Ranskassa yleisesti määrättäville, muutetun direktiivin 65/65/ETY⁽¹⁾ (joka on korvattu direktiivillä 2001/83/EY)⁽²⁾ mukaan sekä Ranskassa ja jäsenvaltiossa, josta ne on ostettu, luvan saaneisiin lääkkeisiin, jotka tuodaan maahan omaan käyttöön ja joita ei kuljeta henkilö, jonka käyttöön lääkkeet on tarkoitettu;
2. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 ja EY 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa ennakkolupajärjestelmää Ranskassa yleisesti määrättäville ja Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa muutetun direktiivin 92/73/ETY⁽³⁾ (joka on korvattu direktiivillä 92/73/EY) mukaisesti rekisteröityihin homeopaattisiin lääkkeisiin, jotka tuodaan maahan omaan käyttöön ja joita ei kuljeta henkilö, jonka käyttöön lääkkeet on tarkoitettu;
3. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 ja EY 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa ennakkolupajärjestelmää Ranskassa yleisesti määrättäviin lääkkeisiin, joille ei ole myönnetty lupaa Ranskassa, vaan ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa ne ostetaan, ja jotka tuodaan maahan omaan käyttöön ja joita ei kuljeta henkilö, jonka käyttöön lääkkeet on tarkoitettu;
4. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että soveltamalla ennakkolupajärjestelmää Ranskaan omaan käyttöön tuotaviin lääkkeisiin, joita ei kuljeta henkilö, jonka käyttöön ne on tarkoitettu, Ranska syyllistyy EY 28 artiklan vastaisiin määrällisiin rajoituksiin vaikutukseltaan vastaaviin toimiin lääkkeiden tuonnissa. Luvan vaatiminen perustuu Ranskan kansanterveyttä koskevan lainsäädännön säännöksiin lääkkeiden tuonnista Ranskan tullialueelle ne lääkkeet mukaan lukien, joilla on yhteisön kauppatavaran asema. Useissa tapauksissa tätä ennakkolupamenettelyä ei voida perustella EY 30 artiklalla.

Komissio katsoo, ettei riidanalaista ennakkolupajärjestelmää voida perustella millään syillä. Sitä ei voida perustella tarpeella varmistaa, että lääke on valmistettu yhteisön lainsäädännössä edellytettyä hyvää tuotantotapaa noudattaen. Maahantuotava lääke on saanut luvan tai rekisteröity vientijäsenvaltiossa, jonka on valvottava hyvän valmistustavan noudattamista. Kaikki Ranskassa suoritettu lisävalvonta on ristiriidassa vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen ja lääkkeiden vapaan liikkuvuuden takaamisen kanssa. Muiden terveyden suojeluun perustuvien oikeuttamisperusteiden osalta komission mielestä lääkkeet on jaettava kolmen ryhmään:

– muutetun direktiivin 65/65 EY ja sittemmin direktiivin 2001/83/EY mukaisesti sekä Ranskassa että jäsenvaltioissa, josta lääkkeet ostettu, luvan saaneet lääkkeet (tai joilla on lupa yhteisön markkinoille saattamiseen (AMM). Ranskan viranomaiset ovat myöntäneet edellyttävänsä lupaa tuonnilta omaan käyttöön lääkkeitä, joille on Ranskassa myönnetty AMM. Näissä tapauksissa potilaiden terveyden suojeleminen on kuitenkin erityisen hyvin taattu lääkealalla pitkälle edenneen yhtenäistämisen ansiosta. Tähän on lisättävä vielä se, että maahantuonti voi tapahtua vain sääntöjen mukaisen lääkemääräyksen perusteella ja lääkettä voidaan tuoda enintään hoitoon tarvittava määrä. Tämä ei siis voi perustella kyseessä olevaa ennakkolupajärjestelmää.

– direktiivin 92/73/EY, joka on korvattu direktiivillä 2001/83/EY, mukaisesti jäsenvaltioissa rekisteröidyt homeopaattiset lääkkeet. Kun homeopaattinen lääke on rekisteröity jäsenvaltiossa, siitä ei lähtökohtaisesti ole vaaraa terveydelle, kun lisäksi tiedetään, että tällaisten lääkkeiden valmistusta, valvontaa ja tarkastuksia koskevat säännökset on yhdenmukaistettu. Direktiivi 92/73/EY on lisäksi laajentanut potilaiden mahdollisuuksia hankkia haluamiaan lääkkeitä. Ennakkolupajärjestelmä rekisteröityjen homeopaattisten lääkkeiden tuonnissa omaan käyttöön on näin ollen ilmeisen perusteeton.

– lääkkeet, joille ei ole myönnetty lupaa Ranskassa, vaan siinä jäsenvaltiossa, jossa ne ostetaan. Riidanalainen ennakkolupajärjestelmä ei ole tarpeellinen petosten eikä AMM-järjestelmän kiertämisen torjumiseksi, koska lääkkeiden maahantuonnissa markkinoille saattamista varten yleisten säännösten mukaisesti tarvittava ennakkolupa sekä kentällä suoritettava valvonta riittää lääkkeiden laittoman maahantuonnin torjuntaan. Kansanterveyden suojelun kannalta sellaisten lääkkeiden tuonti, joille ei ole myönnetty lupaa Ranskassa, voi kuitenkin oikeuttaa

omaksumaan eri tyyppisiä lähestymistapoja suhteessa Ranskassa ja vientijäsenvaltiossa luvan saaneisiin lääkkeisiin tai jossakin jäsenvaltiossa rekisteröityihin homeopaattisiin lääkkeisiin. Jos katsotaan, että ennakkolupajärjestelmä voisi olla lähtökohtaisesti perusteltu silloin, kun on kyse tuotteiden tuonnista omaan käyttöön, olisi menettelyn oltava helposti sovellettavissa, tapahduttava kohtuullisessa ajassa ja johdettava luvan myöntämiseen sellaisten lääkkeiden maahantuonnille, jotka eivät vaaranna kansanterveyttä. Koska Ranskan soveltama omaan käyttöön tuotavien lääkkeiden ennakkolupajärjestelmä ei täytä näitä kriteereitä, se ei ole oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden.

(1) Lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä tammikuuta 1965 annettu neuvoston direktiivi 65/65/EY (EYVL P 22, 9.2.1965, s. 369; suomenk. ep., alue 13, nide 1, s. 67).

(2) Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL L 311, s. 67).

(3) Lääkkeitä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annettujen direktiivien 65/65/EY ja 75/319/EY soveltamisalan laajentamisesta ja homeopaattisia lääkkeitä koskevista lisäsäännöksistä 22 päivänä syyskuuta 1992 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (92/73/EY, EYVL L 297, 13.10.1992, s. 8; suomenk. ep., alue 13, nide 23, s. 187).

Cour de cassationin (ensimmäinen siviilijaosto, Ranska) 6.5.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Étang de Berre et de la région vastaan Électricité de France

(Asia C-213/03)

(2003/C 158/30)

Cour de cassation (ensimmäinen siviilijaosto, Ranska) on pyytänyt 6.5.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.5.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Étang de Berre et de la région vastaan Électricité de France seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko Välimeren suojelemista maalta peräisin olevalta pilaantumiselta koskevan 17.5.1980 tehdyn Ateenan pöytäkirjan [alkup. s. 3] (Barcelonan yleissopimus) 6 artiklan 3 kohdalla, josta on muutettuna tullut 6 artiklan 1 kohta, katsottava olevan välitön oikeusvaikutus siten, että kaikki henkilöt, joita asia koskee, voivat vedota siihen kansallisissa tuomioistuimissa tukeakseen kannetta, jossa vaaditaan, että sellaisten veden päästöjen on lakattava, joita ei ole sallittu siinä määrättyjen menettelyjen ja arviointiperusteiden mukaisesti?
- 2) Onko tätä samaa määräystä tulkittava siten, että siinä kielletään kaikilta, joilla ei ole jäsenvaltioiden toimivaltaitten viranomaisten myöntämää lupaa, sellaisten aineiden laskeminen Välimereen yhteydessä oleviin suolaisen veden altaisiin, jotka ovat myrkyttäviä, mutta joilla on epäsuotuisa vaikutus meriympäristön happipitoisuuteen, ottaen huomioon edellä mainitun pöytäkirjan määräykset ja sen liite III C (josta on tullut liite II)?

- 2) ei ole ottanut Itävallan asiaa koskevaan lainsäädäntöön (Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen – LGR-K ja LRV-K) direktiivin 2 artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisia määritelmiä ”uudesta laitoksesta” ja ”olemassa olevasta laitoksesta”,
- 3) erityisesti sen seurauksena, että polttoaineen käsite Itävallassa poikkeaa direktiivin 2 artiklan 6 kohdan mukaisesta, ei ole täysin ottanut ilmanpuhtautta koskevaan lainsäädäntöön direktiivin 4 artiklan 1 kohdan sekä liitteiden III–VII mukaisia rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten päästörajoja,
- 4) ei ole asianmukaisesti pannut täytäntöön LGR-K:ssa ja LRV-K:ssa direktiivin 9 artiklan 2 ja 3 kohtaa, jotka koskevat päästörajojen määrittämistä monipolttoaineyksiköille, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauksen ja konversiojakeita yksin tai yhdessä muiden polttoainesten kanssa;

- II) velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Euroopan yhteisöjen komission 19.5.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-214/03)

(2003/C 158/31)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.5.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön virkamiehet Josef Christian Schieferer ja Gregorio Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan pääsevien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 24 päivänä marraskuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/609/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, 2 artiklan 6, 8, 9 ja 10 kohdasta samoin kuin 4 artiklan 1 kohdasta sekä liitteistä III–VII ja 9 artiklan 2 ja 3 kohdasta johtuvia veloitteitaan,

koska tämä

- 1) on Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen -nimisen säädöksen (LRV-K) 22 §:ssä vahvistanut käsitteen ”monipolttoaineyksikkö” direktiivin 2 artiklan 8 kohdasta poikkeavasti,

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää Itävallan tasavallan laiminlyöneen veloitteitaan, koska tämä ei ole saattanut Itävallan lainsäädäntöä direktiivin mukaiseksi, jolloin direktiivin täytäntöönpano ei ole ollut asianmukaista ja täydellistä, seuraavista syistä:

- Itävalta ei ole pannut asianmukaisesti täytäntöön direktiivin 2 artiklan 8 kohdan osalta käsitettä ”monipolttoaineyksikkö”, koska se on toisin kuin direktiivissä rajannut käsitteen laitoksiin, joissa muiden polttoaineiden osuus polttoainelämmöntuotosta on vähintään 20 prosenttia, ja siten rajoittanut direktiivin soveltamisalaa tältä osin.
- Itävalta ei ole pannut täytäntöön direktiivin 2 artiklan 9 ja 10 kohdassa olevia ”uuden laitoksen” ja ”olemassa olevan laitoksen” määritelmiä.
- Itävalta ei ole täysin saattanut voimaan direktiivin 4 artiklan 1 kohdan sekä liitteiden III–VII mukaisia rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten päästörajoja erityisesti sen vuoksi, että Itävallan lainsäädännössä on rajattu määritelmä polttoaineista ”tavanomaisiin polttoaineisiin”, minkä seurauksena ainoastaan osa direktiivin soveltamisalasta on pantu täytäntöön.
- Itävalta ei ole asianmukaisesti pannut direktiivin 9 artiklan 2 ja 3 kohdan osalta täytäntöön päästörajojen määrittämistä monipolttoaineyksikköinä toimiville jalostamoille.

⁽¹⁾ EYVL 1988, L 336, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 19.5.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-218/03)**

(2003/C 158/32)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.5.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat sen oikeudellinen neuvonantaja Maria Patakia ja oikeudellisen yksikön virkamies Nicola Yerrell.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut todistaakasta sukupuoleen perustuvissa syrjintätapauksissa 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/80/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä säännöksistä komissiolle
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 249 artiklan kolmannen kohdan mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu.

Perustamissopimuksen 10 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki yleis- ja erityistoi-
menpiteet, jotka ovat aiheellisia tästä sopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi.

Helleenien tasavalta ei kiistä sitä, että se ei ole toteuttanut edellä mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.

Komissio esittää, että tähän päivään mennessä Helleenien tasavalta ei ole toteuttanut aiheellisia toimenpiteitä pannakseen edellä mainitun direktiivin täysimääräisesti täytäntöön Kreikan oikeusjärjestyksessä.

⁽¹⁾ EYVL L 14, 20.1.1998, s. 6.

Asian C-339/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 158/33)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.3.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-339/01 (Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlbergin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Kurt Beck.

⁽¹⁾ EYVL C 3, 5.1.2002.

Asian C-343/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 158/34)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.3.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-343/01 (Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlbergin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Christian Kröll.

⁽¹⁾ EYVL C 3, 5.1.2002.

Asian C-357/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 158/35)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.3.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-357/01 (Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlbergin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Manfred Laaber.

⁽¹⁾ EYVL C 3, 5.1.2002.

Asian C-395/01 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 158/36)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.3.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-395/01 (Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlbergin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Herbert Brengener.

(¹) EYVL C 3, 5.1.2002.

Asian C-426/01 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 158/38)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtaja 27.3.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-426/01 (Tribunal d'instance de Viennen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), ACCEA Finance SA vastaan Christian Giner.

(¹) EYVL C 3, 5.1.2002.

Asian C-417/01 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 158/37)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 25.3.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-417/01 (Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlbergin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Herbert Brengener.

(¹) EYVL C 3, 5.1.2002.

Asian C-432/01 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 158/39)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 25.3.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-432/01 (Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlbergin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Helmut Gunz.

(¹) EYVL C 3, 5.1.2002.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä huhtikuuta 2003

yhdistetyissä asioissa T-324/01 ja T-110/02, Axions SA ja Christian Belce vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki – Kolmiulotteiset tavaramerkit – Ruskean sikaarin muoto ja kultaharkon muoto – Ehdottomat hylkäysperusteet – Erottamiskyky – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2003/C 158/40)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Yhdistetyissä asioissa T-324/01 ja T-110/02, Axions SA, kotipaikka Geneve (Sveitsi), Christian Belce, kotipaikka Veyrier (Sveitsi), edustajanaan asianajaja C. Eckhardt, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehenään G. Schneider), jossa kantajat ovat nostaneet kanteet sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 26.9.2001 tekemästä päätöksestä (asia R 599/2001-3) ja sen 16.1.2002 tekemästä päätöksestä (asia R 538/2001-3), joista ensimmäinen koski ruskeaa sikaaria esittävän kolmiulotteisen muodon (asia T-324/01) ja toinen kultaharkkoa esittävän kolmiulotteisen muodon (asia T-110/02) rekisteröintiä yhteisön tavaramerkeiksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. Vilaras, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 30.4.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanteet hylätään.
- 2) Kantajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(1) EYVL C 68, 16.3.2002 ja C 131, 1.6.2002.

Antoinette Pascuccin 22.4.2003 Europolia vastaan nostama kanne

(Asia T-127/03)

(2003/C 158/41)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Antoinette Pascucci on nostanut 22.4.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa Europolia vastaan. Kantajan edustajina ovat P. de Casparis ja M. F. Baltussen.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- 1) kumoaa Europolin 13.1.2003 tekemän päätöksen, jolla se hylkäsi 30.9.2002 tehtyä päätöstä koskevan kantajan oikaisuvaatimuksen, ja samanaikaisesti kumoaa 30.9.2002 tehdyn päätöksen;
- 2) velvoittaa Europolin jatkamaan kantajan työsopimusta samoilla ehdoilla 1.7.2005 saakka;
- 3) velvoittaa Europolin korvaamaan oikeudenkäyntikustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on ollut 1.7.1999 alkaen vastaajan palveluksessa. Hänen työsopimuksensa päättyy 1.7.2003. Kantaja on pyytänyt, että hänen työsopimustaan jatketaan neljällä vuodella. Vastaava kuitenkin päätti jatkaa sitä ainoastaan yhdellä vuodella. Kantaja on riitauttanut tämän päätöksen.

Kannekirjelmässään kantaja vetoaa ensinnäkin perusteluvelvollisuuden loukkaamiseen.

Toiseksi kantaja esittää, että vastaaja on ylittänyt toimintavapautensa rajat. Vastaaja on vahvistanut lähtökohtia, toimintäsääntöjä ja toimintasuunnitelmia huolehtiakseen siitä, että sopimuksia jatketaan yksiselitteisellä ja avoimella tavalla. Kantajan mukaan vastaaja on ylittänyt harkintavaltansa rajat näitä sääntöjä soveltaessaan.

Lisäksi kantaja vetoaa huolenpitovelvollisuuden rikkomiseen sekä yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Lopuksi kantaja esittää, että vastaaja on käyttänyt toimivaltuuksiaan väärin. Kantajan mukaan vastaajan päätöksentekoa ovat ohjanneet muut lainvastaiset syyt.

Alcon inc:n 17.4.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne**(Asia T-130/03)**

(2003/C 158/42)

(Oikeudenkäyntikieli määrätään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti – valituksessa käytetty kieli: englanti)

Alcon Inc., Hünenberg (Sveitsi), on nostanut 17.4.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajana on solicitor G. Breen, prosessiosoite Luxemburgissa. Muuna asianosaisena valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli Biofarma (plc).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki ”TRAVATAN” – hakemus nro 847590, luokkaan 5 kuuluville tuotteille (oftalmiset farmaseuttiset tuotteet)

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: BIOFARMA PLC

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Italialainen sanamerkki ”TRIVASTAN” luokkaan 5 kuuluville tuotteille.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Gerolsteiner Brunnen GmbH & Co:n 17.4.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne**(Asia T-131/03)**

(2003/C 158/43)

(Oikeudenkäyntikieli määrätään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti – valituksessa käytetty kieli: englanti)

Gerolsteiner Brunnen GmbH & Co., Gerolstein (Saksa), on nostanut 17.4.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja, tohtori A. Ebert-Weidenfeller. Muuna asianosaisena valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli Kerry Group p.l.c.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 13.2.2003 tekemän päätöksen (asia R275/2002-1) ja velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kerry Group PLC.

Haettu tavaramerkki: Kuviomerkki ”KERRY Spring”, hakemus nro 0000443135, luokkaan 32 kuuluville tuotteille (lähde-, kivennäis- ja hiilihappovedet ja muut alkoholittomat juomat; hedelmäjuomat ja hedelmätuoreemehut; hedelmän makuiset lähde- ja kivennäisvedet).

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Saksalainen tavaramerkkirekisteröinti nro 1100746 sanalle ”GERRI” luokkiin 5 ja 32 kuuluville tuotteille.

Väiteosaston ratkaisu:	Väitteen hylkääminen
Valituslautakunnan ratkaisu:	Valituksen hylkääminen
Kanneperuste:	Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Common Market Fertilizersin (CMF) 18.4.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-134/03)

(2003/C 158/44)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Common Market Fertilizers (CMF), kotipaikka Bryssel on nostanut 18.4.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajaja Alastair Sutton ja asianajaja Nathalie Flandin.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen REM 02/02
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on kemiallisten tuotteiden ja erityisesti typpiliuosten tukkukauppias. Se on esittänyt Ranskan tulliviranomaisille asetuksen N:o 2913/92 (1) 239 artiklan perusteella vaatimuksen tuontitullien peruuttamisesta asetuksen N:o 3319/94 (2) 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ranskan viranomaiset ovat lähettäneet tämän vaatimuksen vastaajalle, joka on riidanalaisella päätöksellä kieltäytynyt peruutuksesta.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa perusteisiin, jotka koskevat sekä olennaisten muotomääräysten että aineellisten säännösten rikkomista. Olennaisten muotomääräysten osalta kantaja vetoaa ensinnäkin EY:n perustamissopimuksen 7 artiklan ja neuvoston päätöksen 1999/468/EY (3) 5 artiklan väitettyyn rikkomiseen. Kantaja korostaa, että EY:n perustamissopimuksen 205 artiklan mukaisen äänten painotusperiaatteen soveltaminen tullikoodeksikomitean palautuksia käsittelevän jaoston

lopullisessa äänestyksessä on johtanut määränemmistön saavuttamatta jäämiseen ja että tämän seurauksena komitean lausunto on puuttunut, mikä esti vastaajaa tekemästä päätöstä itse siten kuin se on tehnyt. Kantaja vetoaa myös asetuksen N:o 2454/93 (4) 906 artiklan väitettyyn rikkomiseen siltä osin kuin vastaaja ei ole toimittanut jäsenvaltioille jäljennöstä Ranskan tullihallinnon saamista asiakirjoista 15 päivän kuluessa niiden vastaanottopäivästä sekä tullikoodeksikomitean työjärjestyksen väitettyyn rikkomiseen siltä osin kuin kantajan perusteluja ei ole lähetetty pysyviin edustustoihin ja komitean jäsenille 14 päivää ennen kokousta. Kantaja vetoaa myös asetuksen N:o 1/1958 (5) 3 artiklan väitettyyn rikkomiseen korostaen, että tietyt jäsenvaltioiden edustajat eivät olleet saaneet jäljennöstä asiakirjoista omalla kansallisella kielellään, sekä puolustautumisoikeuksien väitettyyn loukkaukseen, koska vastaaja oli evännyt kantajalta oikeuden tulla kuulluksi ja koska se ei ole antanut kantajalle oikeutta tutustua asiakirjoihin, joita on pyydetty asetuksen N:o 1049/2001 (6) mukaisesti. Lopuksi kantaja vetoaa riidanalaisen päätöksen perustelujen väitettyyn puuttumiseen.

Aineellisten säännösten osalta kantaja korostaa, että vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, etteivät asetuksen N:o 2913/92 239 artiklan edellytykset olleet täyttyneet. Kantaja katsoo olevansa erityisessä tilanteessa, koska sen tulliasiamies, joka on toteuttanut fiktiivisen varastoinnin kantajan tietämättä, on tehnyt virheen ja koska asetusta N:o 3319/94 ei ole kierretty. Kantaja toteaa myös, ettei sitä voida arvostella mistään vilpillisestä menettelystä ja ettei se ole syöllistynyt mihinkään ilmeiseen laiminlyöntiin.

(1) Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1).

(2) Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Bulgariasta ja Puolasta peräisin olevan tästä tullista vapauttamattomien yhtiöiden viemän virtsa-aineen (urean) ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa ja väliaikaisen tullin vakuutena olleiden määrien lopullisesta kantamisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3319/94 (EYVL L 350, 31.12.1994, s. 20).

(3) Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/468/EY (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23).

(4) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

(5) Neuvoston asetus N:o 1 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL B 17, 6.10.1958, s. 385).

(6) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, 31.5.2002, s. 43).

Common Market Fertilizersin (CMF) 18.4.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-135/03)**

(2003/C 158/45)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Common Market Fertilizers (CMF), kotipaikka Bryssel on nostanut 18.4.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajaja Alastair Sutton ja asianajaja Nathalie Flandin.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen REM 03/02
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on kemiallisten tuotteiden ja erityisesti typpiliuosten tukkukauppias. Se on esittänyt Ranskan tulliviranomaisille asetuksen N:o 2913/92 ⁽¹⁾ 239 artiklan perusteella vaatimuksen tuontitullien peruuttamisesta asetuksen N:o 3319/94 ⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ranskan viranomaiset ovat lähettäneet tämän vaatimuksen vastaajalle, joka on riidanalaisella päätöksellä kieltäytynyt peruutuksesta.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa samanlaisiin perusteisiin ja perusteluihin kuin ne, joihin sama kantaja on vedonnut asiassa T-134/03.

(1) Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1).

(2) Lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Bulgariasta ja Puolasta peräisin olevan tästä tullista vapauttamattomien yhtiöiden viemän virtsa-aineen (urean) ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa ja väliaikaisen tullin vakuutena olleiden määrien lopullisesta kantamisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3319/94 (EYVL L 350, 31.12.1994, s. 20).

Ornella Mancinin 23.4.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-137/03)**

(2003/C 158/46)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Ornella Mancini, kotipaikka Bryssel, on nostanut 23.4.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Eric Boigelot.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 28.6.2002 tekemän päätöksen olla hyväksymättä kantajaa asiantuntijalääkärin toimeen henkilöstön ja hallinnon pääosaston B8 lääkäripalvelujen yksikköön Brysselissä,
- kumoaa kantajan 23.1.2003 tekemästä valituksesta tehdyn nimenomaisen hylkäyspäätöksen,
- kumoaa toisen hakijan nimityksen asiantuntijalääkärin toimeen, mikä on johtanut muun muassa kantajan hakemuksen hylkäämiseen,
- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle 15 000 euron summan kohtuulliseksi katsottuna vahingonkorvauksena aineettomista vahingoista ja kantajan uralle aiheutuneista vahingoista,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on ammatiltaan lääkäri, on komission lääkäripalvelujen yksikössä työskentelevä virkamies. Kilpailuilmoituksen perusteella kantaja teki hakemuksen asiantuntijalääkärin toimeen. Nimittävä viranomainen ei hyväksynyt hänen hakemustaan ja toinen hakija otettiin kyseiseen toimeen.

Kantaja katsoo, että nimittävä viranomainen on rikkonut henkilöstösääntöjen 14 artiklaa, 29 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sekä 45 artiklan 1 kohtaa sekä loukannut laillisuusperiaatetta, hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, uranedistämisperiaatetta sekä tasa-arvoperiaatetta. Väitteidensä tueksi kantaja toteaa myös, että nimittävä viranomainen on syyllistynyt sääntöjenvastaisuuteen nimitysmenettelyssä ja harkintavallan väärinkäyttöön.

Kantajan mukaan nimittävä viranomainen on tehnyt ilmeisen harkintavirheen valitsemalla hakijan, joka ei täytä kilpailuilmoituksessa vahvistettuja edellytyksiä. Tämän vuoksi tämän hakijan nimitys on peruutettava. Kantaja väittää myös, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu ja valintalautakunnan toimintaa ohjaavia sääntöjä on rikottu. Kantajan mielestä valintalautakunnan tietyt jäsenet eivät olleet riittävän päteviä ja/tai tarvittavan puolueettomia ja objektiivisia lautakunnan jäseniksi. Lisäksi kantajan ja toimeen valitun hakijan arviointikertomuksissa arvioidaan heidän toimintaansa ja henkilökuvansa erilaisten kriteerien ja henkilöstösääntöjen eri säännösten perusteella. Lopuksi kantaja väittää nimittävän viranomaisen loukanneen tasa-arvoperiaatetta. Hän väittää ammatillisten ansioidensa olevan parempia kuin virkaan nimitetyn hakijan. Lisäksi jos katsotaan niiden olevan samantasoiset virkaan valitun hakijan ansioiden kanssa, kantajalle olisi pitänyt antaa etusija sillä perusteella, että hän on nainen.

”U”-n ynnä muiden 24.4.2003 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-138/03)

(2003/C 158/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

”U” ynnä muut ovat nostaneet 24.4.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustaja on asianajaja François Honnorat.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa korvaamaan henkisen kärsimyksen tai aineellisen vahingon, joka kantajille on aiheutunut siitä, että heidän läheisensä ovat saaneet BSE-tartunnan
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat asuvat kaikki Ranskassa ja ovat Creutzfeldt-Jacobin taudin muunnoksen uhreja epäsuorasti tai sellaisten henkilöiden oikeudenomistajan asemassa, jotka ovat kuolleet siihen Ranskassa. Kantajat vaativat tässä kanteessa vahingonkorvausta siitä aineellisesta vahingosta tai henkisestä kärsimyksestä, jonka he väittävät heille aiheutuneen BSE-tartunnan saaneiden henkilöiden kuoleman johdosta.

Kantajat katsovat, että vastaajat ovat tehneet ilmeisen arviointivirheen, käyttäneet toimivaltaansa väärin ja loukanneet eurooppalaisten kuluttajien perusteltua luottamusta.

Kantajat väittävät, että vastaajat ovat tehneet ilmeisen arviointivirheen käsitellessään BSE-epidemiaan liittyviä uhkia, koska ne eivät suositelleet kartoitettavaa tieteellistä arviota BSE:n kehittymisen uhasta unionin eri maantieteellisillä alueilla siinä yhteydessä, kun eläintautiepidemian syitä tunnistettiin ja kun ensimmäisiä suojoitoimenpiteitä toteutettiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tämä ilmeinen arviointivirhe ilmenee kantajien mukaan myös siitä, että kantajat eivät pyytäneet yleiskatsauksen luonteista tutkimusta, jonka avulla myöhemmin Ranskassa todettujen tartuntojen alkuperää olisi voitu selvittää.

Väitteidensä tueksi kantajat katsovat, että vastaajien asenne tässä asiassa muodostaa toimivallan väärinkäytön siltä osin kuin sen ainoa tarkoitus oli suojella harkitsemattomalla tavalla markkinoiden ja nautakarja-alan etuja. Kantajien mukaan vastaajien toiminta sai jäsenvaltiot luopumaan yksipuolisiin suojoitoimenpiteisiin ryhtymisestä.

Kantajat väittävät myös, että vastaajien yksiköiden sekava toiminta johti siihen, että jäsenvaltiot aliarvioivat BSE:n kehittymisen uhkia ja muodosti täten eurooppalaisten kuluttajien perustellun luottamuksen ilmeisen loukkaamisen.

Kantajat korostavat, että heille aiheutunut vahinko on luonnon ja erityinen, koska BSE:n alkuperä ei ole luonnollinen ja koska eurooppalaista tuotevastuujärjestelmää ei sovelleta nyt käsiteltävänä olevassa asiassa.

Forum 187:n 28.4.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-140/03)

(2003/C 158/48)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Forum 187, kotipaikka Bryssel, Belgia, on nostanut 28.4.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat barrister A. Sutton ja barrister J. Killick.

- Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen kokonaan tai osittain
 - velvoittaa komission korvaamaan käsiteltävänä olevan asian ja asian T-276/02 oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevassa asiassa kantajana oleva yhdistys on sama kantaja kuin asiassa T-276/02, Forum vastaan komissio ⁽¹⁾. Kantaja riitauttaa lopullisen päätöksen, joka liittyy siihen samaan Belgian valtion tukeen, joka oli kyseisen riidan kohteena siltä osin kuin kyse oli EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyn aloittamisesta. Perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin edellä mainitussa asiassa.

(1) EYVL C 289, 23.11.2002, s. 28.

Biofarman 2.5.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-154/03)

(2003/C 158/49)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Biofarma, kotipaikka Neuilly-sur-Seine (Ranska), on nostanut 2.5.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Antonia Ruiz López ja Víctor Gil Vega, Madrid.

- Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (kolmas valituslautakunta) 5.2.2003 tekemän päätöksen ja toteaa, että samankaltaisia tavaroita koskevien tavaramerkkien ARTEX ja ALREX välillä on sekaannusvaara
 - velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Bausch & Lomb Pharmaceuticals Inc.
Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki:	Tavaramerkki "ALREX" – Hakeamus nro 789.461 luokan 5 tavaroita varten (oftalmologiset valmisteet)

Tavaramerkin- tai merkinhaltija, jonka oikeuteen väitemenettelyssä vedotaan:

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä vedotaan:

Väiteosaston päätös:

Valituslautakunnan päätös:

Kanneperusteet:

Kantaja.

Ranskassa, Portugalissa ja Espanjassa rekisteröity tavaramerkki "ARTEX", joka on rekisteröity luokan 5 tavaroille

Väitteen hyväksyminen.

Väiteosaston päätöksen kumoaminen ja väitteen hylkääminen.

Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan (sekaannusvaara) virheellinen soveltaminen.

Industrias Químicas del Vallés, S.A:n 9.5.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-158/03)

(2003/C 158/50)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Industrias Químicas del Vallés, S.A., kotipaikka Mollet del Vallés (Barcelona, Espanja), on nostanut 9.5.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Cani Fernández Vicién, Paloma González-Espejo ja Julio Sabater Marotias.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 2.5.2003 tehdyn komission päätöksen 2003/308/EY ja
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan, mukaan lukien välitömmenettelystä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä oleva kanne kohdistuu metalaksysylin jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteen I ulkopuolelle ja tätä tehoainetta sisältäville kasvisuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta 2.5.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/308/EY ⁽¹⁾.

Vaativustensa tueksi kantajayritys on esittänyt seuraavat oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

- Direktiivin 91/414/ETY⁽²⁾ ja asetuksen N:o 3600/92⁽³⁾ rikkominen sen osalta, että komissio edellyttää kunkin tiettyä tehoainetta koskevan yhteisen ilmoituksen tekijän toimittavan täydellisen asiakirjan ja esittävän tämän täydellisen asiakirjan asetuksen N:o 3600/92 6 artiklan 1 kohdassa asetetussa määräajassa. Kyseisen lainsäädännön vastaisena on pidettävä myös sitä, että vastaajana oleva toimielin olettaa, ettei kantaja kykene esittämään tietoja, jotka on saatu metalaksoylin arvioinnin perusteella. Kantajayritys katsoo lisäksi, että kanteen kohteena oleva päätös on vastoin komission omaa tulkintaa, jonka se on esittänyt Syngentan tutkimusten käyttämisestä kertomuksen antavan jäsenvaltion suorittamassa tietojen arvioinnissa.
- Suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen. Tältä osin kantaja vetoaa etenkin siihen, että riidanalaisen päätöksen vuoksi se syrjäytetään Euroopan markkinoilta sen seurauksena, ettei sen tieteellistä analyysiä voida saada valmiiksi.
- Harkintavallan väärinkäyttö siltä osin kuin kantajan mielestä komission ainoana tarkoituksena on suosia kantajan kanssa välittömässä kilpailutilanteessa olevaa yritystä.

⁽¹⁾ EUVL L 113, 7.5.2003, s. 8.

⁽²⁾ Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/414/ETY (EYVL L 230, 10.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 1992 annettu komission asetus (ETY) N:o 3600/92 (EYVL L 366, 15.12.1992, s. 10).

Asian T-297/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 158/51)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 2.4.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-297/00, Claude-Anne de Solène -niminen yhtiö vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 355, 9.12.2000.

Asian T-159/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 158/52)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano: R. M. Moura Ramos) 31.3.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-159/01, Christopher Wilkinson vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 275, 29.9.2001.

III

(Tiedotteita)

(2003/C 158/53)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 146, 21.6.2003

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 135, 7.6.2003

EUVL C 124, 24.5.2003

EUVL C 112, 10.5.2003

EUVL C 101, 26.4.2003

EUVL C 83, 5.4.2003

EUVL C 70, 22.3.2003

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
